

0 1 2 3 2 5

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

శ్రీలోకగురవేనమః

శ్రీమద్వరవరమునయేనమః

శ్రీశైలలక్ష్మణమునయేనమః.

— ౧౧-౩౭౫

ద్వయస్థనారాయణపదార్థవివరణరూపా

శ్రీపురుషతత్త్వప్రకాశికా,

శ్రీమత్పరమహంసేత్యాది

అయోధ్యా రామానుజమునీశ్వరేణ

విరచితా,

శ్రీమతా

ఉప్పటూరు-రామానుజ శ్రేష్ఠివర్యేణ

స్వకీయ,

ప్రిమియర్ ముద్రాక్షరశాలాయాం ముద్రితా

నల సంవత్సర తులాయామ్.

—
MADRAS.

1916.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీలోకగురవే నమః.

శ్రీమద్వరమునయే నమః.

శ్రీశైలమునయే నమః.

—ॐ—

శ్రీపురుషతత్త్వప్రకాశికాయామ్

ప్రథమపరిచ్ఛేదః.

అవ్యాదవ్యాజకారుణ్యనిధిరమ్బుజలోచనః ।

శ్రీరంగధామరసికః శ్రీమాన్నారాయణస్సదా ॥

శ్రీశైలలక్ష్మణమునేః ప్రణమ్య చరణద్వయమ్ ।

వత్సలత్వవిచారోఽయం క్రియతే విదుషామ్నుజే ॥

“ప్రపన్నాన్తాధవస్సర్వాన్దోషేణ పరిగృహ్యతే ।

అద్యజాతం యథా వత్సం దోషేణ సహ వత్సలా”

ఎఱ్ఱ భగవచ్చాస్త్రమ్.

“ అమృతమురై కిలలజై ననర్పాలమ్బుయకోన్
 కుమృముణర్దిగత్తం కొల్లెయనొ - ఎఱిఱి
 తనకొచ్చినుడమ్బున్వొచ్చునొ కాదలిప్పుదు
 అన్తదనై యీన్తుగన్దవా ”

ఎన్దు శ్రీభాష్యకారర్తిరునిడియాన అమృతం ప్పెరుమాళెమ్బెరుమానార్.

“ వాత్సల్యం నామ - దోషేష్యపి గుణత్వబుద్ధిః.
 యథా మాతువత్సే ”

ఎన్దు సమన్వయమాధికరణశ్రుతప్రకాశికై.

“ కామినియునుడైయ అగ్రస్కంకస్కం కాముకనైహ్పలే, అవర్గళో
 దోషజ్ఞతై భోగ్యమాగక్ష్మాంబు ” ఎన్దుమ్, “ వాత్సల్యమావదుః—
 వత్సత్రివక్త్రలో ధేను ఇరుక్కుమిరుచ్చు. అదాగిబదుః—అదెను
 డైయ దోషతై భోగ్యమాగక్ష్మాంబునైయం, క్షీరత్వైక్ష్మాంబుత్తు
 వశనైయం, ఎదిరిట్టనర్దతైక్ష్మాంబులుం కుళిమ్బులుంకొంబునోక్కు
 నైయమిత్తే. అప్పడియే ఈశ్వరనుం “ శైయదారేలో నన్దు
 శైయదార్ ” ఎన్దు దోషతై భోగ్యమాగక్ష్మాంబు “ పాలేహ్లో
 శీర్ ” ఎన్ది గుణజ్ఞతాలే ధరిప్పిత్తు “ కథఞ్చనన త్యజేయం ”
 ఎన్దుం, “ ఆభయం సర్వభూతేభ్యః ” ఎన్దు మనుకూలర్నిమిత్త
 మాగవుం, ప్రతికూలర్నిమిత్తమాగవుం సూక్ష్మమ్ ” ఎన్దు కార్ణ
 పాదలోకార్యర్.

“ వాత్సల్యం - ‘ శరణాగతవత్సలః ’ ఇత్యాద్యభిప్రేతా
 స్వరక్షణీయతయాభిమతేషు దోషతిరస్కారిణీప్రీతిః ”

ఎన్దు రహస్యరత్నైయిలో పృథుగద్యాధికారత్తిలో నిగమాన్తదేశికన్.

“మయి తిష్ఠతి దుష్కృతాం ప్రభానే

మితదోషానిత రాన్విచిన్వతీ త్వమ్ ।

అపరాధశఙ్కైరపూర్ణకుక్షిః

కమలాకాన్తదయే కథం భవత్రీ”

ఇతి దయాశతకశ్రీనూత్తిశ్చ.

రిహస్యత్రయ జీవాతువిల్, “తత్ర వాత్సల్యం నామః—వత్సం లాలయతీతి వత్సలః, తస్య భావో వాత్సల్యం, వత్సే మాత్సవత్సేహః. యథా వత్సస్య, దోషం భోగ్యతయారకృత్య తీరప్రదానేన వర్ధయన్తి, ప్రతిభటాన్ శృంగాదిభిః పీడయతి; తథా భగవానపి నమాశ్రితదోషమత్యాదరణ స్వీకృత్య “అభయం గర్వభూతేభ్యః దదామ్యేతద్వృత్తిమ్ము” “మిత్రభావేన నమ్నోప్తం న త్యజేయం కథంనాన ! దోషో యద్యపి తస్య స్యాత్సతామేతదగహితమ్” ఇతి ప్రక్రియయా లాలయతి. ఏతేన-అనవధికాతిశయస్యకృతాపరాధభీతినికారితే. “వాత్సల్యం - ఆశ్రితవిషయదోషాదశకత్వమి” తి వేదాంతాచార్యాః. తత్ర నమ్నతిమప్యోహుః. “యతోదోషం భక్తేష్విహనరద నైవాకలయసి” ఇతి. అత్ర వ్యుత్పత్తిసిద్ధార్థః ప్రామాణ్యానుసారేణ స్వరసో గ్రాహ్యః” ఎష్టు కూరనారాయణ సంయమిసార్వభౌమర్.

శ్రీభాగవతశ్యాఖ్యానే “నత్సవిసి దోషేషు తాననాదృత్య భోగ్యతాబుద్ధిమత్త్వం - వాత్సల్యం” ఎష్టు వీరరాఘవాచార్యర్.

ఆగ ఆచార్యశ్రీనూత్తిగళాల్, ‘వాత్సల్యమానదుః— జ్ఞానవిశేషరూపమ్’ ఎష్టు సిద్ధమాయిత్ర.

ఇప్పడియే శ్రీపరాశరభట్టరుం శ్రీనవాననాను భావ్యుత్తిల్ “వత్సలః” ఎన్దితి దివ్యనామవ్యాఖ్యానత్తిల్ “వత్సలః - వత్సాన్ సోవత్సుకాన్

కాయతే ఇతి “వత్సాసాభ్యాం కామబలే” ఇతి లచ్చిత్యయః. స హి చిరం పరిచీయమానేవపి శరణాగతేషు కస్యాపి హేతోస్తద్యః ప్రసూతే ప్సీవ వత్సేషు సహంకారాః సపయాన్యంన్నవస్తనవేదనాః కింకర్తవ్యతా కాలాః ధేనవ ఇవ సమ్భ్రామ్యతీతి, రావణేఽపి ప్రసిద్ధమ్. “విదితస్సహి ధర్మజ్ఞశ్శరణాగతవత్సలః” ఇతి” ఎన్దురులిచ్చయ్దదు

—(పూర్వపక్షమ్.)—

ఇక్లే శిల్—వాత్సల్యమావదు:—దోషత్తిల్ గుణత్వబుద్ధి నడక్తై యన్తు; అప్పడియానాలీశ్వరసుక్కు దోషత్తిల్ గుణత్వబుద్ధియాలే అన్యథా ఖ్యాతిప్రసంగముణ్డా మనైయాల్. ఆనాలెన్నావదెన్నిల్, దోషాదర్శిత్వమే వాత్సల్యమాగక్కడవదు.—అనైయాలితే శ్రీపరాశరభట్టరుం శ్రీసహస్రనామ భావ్యత్తిల్ “అవిజ్ఞాతా” ఎన్దితి తిరునామవ్యాఖ్యానత్తిల్ “అవిజ్ఞాతా” “ఉచ్యమానేపి పరుషం నూత్తరం ప్రతిపద్యతే” ఇతివత్ప్రిపన్నాపరాధా పరిగణనం గుణవీవ. అతో హి తాతపాదాః “సర్వజ్ఞతామేనముపాలభామ హేత్వం హ్యజ్ఞ ఏవాశ్రితదోషబోషణః”. ఇతి” ఎన్దురులిచ్చయ్దదు. రహస్య రక్షైయిలుం వాత్సల్యగుణం పూర్వం ద్విరుక్తమపి” “మిత్రభావేన సమ్ప్రీప్తం.....దోషో యద్యపి తస్య స్యాత్” ఇత్యాది స్తరణాయ పునరాహ—ఆశ్రితేతి, వాత్సల్యగుణోదధౌ నిగ్రహాదికం నిమగ్నమృణతీత్యభి ప్రాయేణ ‘ఏక’ శబ్దః. అత ఏవ హి సర్వజ్ఞత్వాదా స్థితేపి అవిజ్ఞాతృత్వాద్యుక్తిః,” ఎన్దురు లిచ్చయ్దార్. మేలుం “దోషాణామపి గుణత్వేన దశకానమితిత్వతివాదః.” ఎన్దువ్విడత్తిల్ తానే ఆచార్యరాణే అరులిచ్చయ్యప్పట్టదానైయాలే, వాత్సల్యమావదు:—దోషాదర్శిత్వరూపమే యైర్మయ, దోషత్తిల్ గుణత్వబుద్ధియై న్దురు సమ్ప్రదాయార్థమన్తు—ఎన్దులిన్నార్గళ్.

—————(సిద్ధాంతమ్.)—————

సత్సంప్రదాయప్రవర్తకరాన అన్తదాచార్యర్థో-వాత్సల్యమావదుః-
అశితరుడైయ దోషజ్ఞలిలే గుణత్వబుద్ధినడైయాదునై యొమ్మియ దోషాదర్శిత్య
మాత్రమస్తు. భగవచ్చాస్త్రం జ్ఞానసార శ్రుతప్రకాశికాదిగళితో అన్నడియరు
ళిచ్చెయ్దిరుక్కైయారే.

ఇప్పడికొళిలో అన్యథాఖ్యాతిపక్షప్రసంగముజ్ఞామెన్నువైజ్ఞాదు; దోష
మావదు - భగవద్విషయాకారత్తుక్కు ప్రతిబద్ధకమాయరుక్కిఱ పైరుళక్తివిశే
షమ్. తాదృశశక్తిక్కు ప్రాతికూల్యవ్యవసాయనివృత్తిమాత్రతై యాదలో,
సమ్యక్సృష్టతై భగవత్ప్రపా ప్రవాహతై యాదలో, “నాసాపురుషకా
రేణ న చావ్యసేన హేతునా । కేవలం సేవచ్ఛయైనాహం ప్రేక్షే కంచిత్కదా
చన” ఇత్యాదిప్రమాణప్రసిద్ధమాన నిరంకుశస్వాతంత్ర్యం ప్రయోక్తవిషయా
కారతై యాదలో నాశజ్ఞాడుమానైయారే, అన్నడిన్నట్ట శక్త్యభావరూప
గుణతైయే దోషజ్ఞో భాసిక్కుక్కుడు మానైయారే అన్యథాఖ్యాతిగర్భమే
యిల్లామైయారే. అనైయితే శ్రీరామాయణత్తిలో “దోషో యద్యపి తస్య స్వా
త్సతామేతదగహికతమ్” ఎన్టు శొల్లింతు. ఇంగే దోషవద్యావత్తిలుం, అగ
ర్హితమ్ నైయారే దోషత్తుక్కు సేవీకారప్రతిబద్ధకత్వాభావం నప్పటమాగ
చ్చొల్లప్పట్టుదు.

“అవిజ్ఞాతా” ఎగ్గిఱ తిరునామతై ప్రతిపాదిక్కుప్పట్ట దోషాదర్శి
త్వత్తోడే ఇవ్వర్థత్తుక్కు విరోధముజ్ఞాగాదో యెన్నువేడ్డా; అన్తతిరునామత్తు
క్కు మేలోతిరునామవ్యాఖ్యానత్తిలో “అథ చ సర్వజ్ఞః - సహస్రాంకుః
సహస్రం - అపరిమితః, అంశవః - జ్ఞానాని, అస్యేతి. ననావ్రితాపరాధవ్యతి
రిక్త సర్వజ్ఞః, ఇతివి ప్రతిపిద్ధమ్; న; తదపరాధేవ్యతా త్వయేణోపేక్షావ్యా
జ్ఞానం విషక్షితా. ఉపేక్షితే హి తేహం దోషమ్; “దోషో యద్యపి తస్య

స్యాత్” ఇతి. “అపి చేత్సుదురాచారో భజతే మామనన్యభావో” ఇతి చ”
 ఎఱు దోషజ్ఞుకుపేక్షాత్తకజ్ఞానవిషయత్వం శొల్లపైయాల్ విరోధమిల్లా
 మైయాల్.

జీజ్ఞాసాధికరణశ్రుతప్రకాశికైయిలుం “నమృచ్ఛన్ధవిశేషానివితేషు శ్రీతి
 స్నేహః. యన్య విపాకాః - అస్థానభయశంకిత్వం, దోషానవభాసః, దోషే
 లపి గుణబుద్ధిరిత్యాదయః” ఎఱుం, “నరధికరణశ్రుతప్రకాశికైయిల్
 “వాత్సల్యం - దోషానాదరహేతుస్నేహః. యథా మాతుః పుత్రే” ఎఱుం
 ‘దోషత్తిల్ గుణత్వబుద్ధి’ ఎఱిత్తే స్నేహకాయకమాన వాత్సల్యవ్యరూపం
 శొల్లప్పట్టదు.

ఇంగు “దోషానవభాసః” ఎఱు దోషాదర్శిత్యముం శొల్లప్పట్టదే యెన్న
 వేణ్ణా; ‘దోషానవభాసః’ ఎఱితివిత్రాల్ - ‘కారుణ్యాదిప్రసరణప్రతిబంధక
 మడియాన దోషజ్ఞానమిల్లై’ ఎఱు అన్ద మూక్తికార్థమైనాయల్. అనాలెన్దరూ
 పేణ భానమెన్నిల్, పూర్వోక్తరీత్యా గుణత్వేనవే భానజ్ఞుడుమెన్దభిప్రా
 యత్తాల్ “దోషేపి గుణబుద్ధిః” ఎఱురుళిచ్చెయదదు. ఇప్పడికొళ్ళామల్
 దోషాదర్శిత్యమే వాత్సల్యమెఱుకొణ్ణాల్ “దోషానవభాసః” ఎఱితి విదు
 తన్నాలేయే అదినుడైయ న్వరూపజ్ఞానముణ్ణామైనాయల్ “దోషేపి గుణ
 బుద్ధిః” ఎఱితివచనం నివృత్తియోజనమామ్. ఇత్తాల్ శ్రీవచనభూషణ వ్యాఖ్యా
 నత్తిల్ “అభిలాషరాధ్యలైగుం పాఱుక్కైక్కుం భోగ్యమాగ్కోళు
 కైక్కుం” “శరణాగతి పరమధర్మమెన్దటియునువరాయ్, శరణాగతదోషం
 పారాదవత్సలరాగ’ ఎఱురుళిచ్చెయద శ్రీసూక్తిగో వ్యాఖ్యాతజ్ఞో.

మేలుం పురుషకార భూతైయాన పిరాట్టి చేతనవిషయత్తిల్ ఈశ్వ
 రన్ రక్షకనామ్బాదు “నమక్కాగచ్చెయ్గిణానా? తమక్కాగచ్చెయ్గి

జానాఁగి ఎఱ్ఱ అవనుడైయ రక్షకత్వమైయక పరిజ్ఞానార్థమాగ, ఇవన్ మహా పరాధజ్ఞులైచ్చెయిదవన్, ఇవనైక్కైక్కొల్లలాగాను' ఎఱ్ఱ అవన్ సన్నిధి యిల్ శిదగురైక్కెలుం “ఎన్నఁజియారదు శెయ్యార్ శెయిదారేల్ నఱ్ఱుశెయి దార్” ఎన్నిట భగవదుక్తి సూచకమాగవారు, “దోషానవభాసః, దోషేపి గుణబుద్ధిః” ఎఱ్ఱ పక్షద్యయోక్తి.

ఆగ ‘దోషాదర్శిత్వమే వాత్సల్యం’ ఎన్నిటవిడత్తిల్ అనన్యభాసిద్ధమాన ప్రమాణవిల్లామైయల్ ‘దోషేషు గుణత్వబుద్ధియే వాత్సల్యం’ ఎఱ్ఱనత్య మగ్నీ కరిక్క నేఱుమ్.

మేలుం వాత్సల్యశబ్దతుక్కు పీఠివిశేష త్తిలేయే శక్తి వైయ్యకరణగ్ధ శాలేయం ప్రతిపాదిక్కప్పట్టజేయ్యుయి దోషాదర్శిత్వరూపదోషజ్ఞానా భావత్తిల్లై. “వత్సాంసాభ్యాం కామబలే” — వత్సాంసశబ్దాభ్యాం లచ్చిత్య యో భవతి. యథానంభ్యం - కామవతి, బలవతిచార్లే, వత్సలః, అంసలః. వృత్తివిషయే వత్సాంసశబ్దా స్వభావాత్ కామబలయోర్యర్థమానా తద్వత్ప్ర త్యయముత్పదయతః. నన్యత్ర వత్సార్థః అంసార్థోవా విద్యతే, ‘వత్సల’ ఇతి స్నేహవాచుచ్యతే. ‘వత్సలస్సాన్వయా, వత్సలః పితేతి” ఎఱ్ఱ కాశికావృత్తి యిలుమ్, “వత్సాంసాభ్యాం కామబలే” — కామబలశబ్దా నూత్రే అర్భాద్య జన్తావితిభావః. ‘వత్సల’ ఇతి స్నేహవానిత్యర్థః. నను వత్సాంసశబ్దా వయో విశేషప్రాణ్యుద్భవిశేషచరూఢా, న కామబలయోః. తత్కథం తాభ్యాం లజన్తాభ్యాం కామవాన్ బలవాంశోచ్చ్యతే ఇతిచేత్,—అత్రాహుః, వృత్తి విషయే వత్సాంసశబ్దా స్నేహబలయోర్యర్థేత ఇతి. అస్మింస్తుప్రకరణే సర్వత్ర సముచ్చయమానాపి మతుభిహనేష్యతే. మతుబస్తేనాక్తార్థస్యాప్రతీతేః” ఎఱ్ఱ తత్త్వబోధినియలుం స్నేహవిశేషపరమాగవితే శొల్లప్పట్లదు.

ఇప్పుడి వత్సలశబ్దమున్న స్నేహయావప్రీతివిశేషార్థకత్వం వ్యాకరణ సిద్ధమాయితైక్యాయలే దోషజ్ఞానాభావరూపమాన అభావార్థకత్వజ్ఞోత్పత్తిలో అవ్యిరోధం దుష్పరిహరమామ్.

సిద్ధాంతాల్ భావాన్తరమే అభావమైనాయలే దోషాదశకానముం జ్ఞానవిశేషరూపమైనాయలే, అవ్యిరోధమేయిల్లె ఇతినవాచ్యమ్ ; దోషజ్ఞానాభావం భానరూపమానాయం జ్ఞానాభావత్వేన వత్సలశబ్దార్థవిరూపణాత్తి వ్యాకరణవిరోధం దుర్వారమైనాయలే.

కించ, ఎమ్మెరుమానుక్కు ఆశ్రితర్గభుడైయ దోషజ్ఞానమేయిల్లె యెన్జన్గీ కరిక్కిల్ “తదధిగమ ఉత్తరపూర్వానుయోరన్లేపవినాశౌ తద్వ్యపదేశాత్” ఎన్గిఱ నూత్రభావ్య శ్రుతప్రకాశికాది విరోధం వరుమ్. ఉదిలుపానకర్గభుడైయ పూర్వోత్తరానుజ్ఞో భగవత్సంకల్ప విశేషవిషయజ్ఞానాగిణనవాగ నున్నట్లమాగ చొల్లప్పడునాయలే.

“నను పూర్వం శరీరపాతానన్తరం కనుకాయ ఉక్తః. ఆత్ర తూపాన నారమ్భే కర్తవ్రహ్మణముక్తం, కథమిదముపపద్యతే; ఉచ్యతే; ఉపాననారమ్భనమాప్త్యో భగవత్ప్రీతివిశేషాభిపాయత్వాత్, అధికరణద్వయావిరోధః. ఉపాననారమ్భప్రీతః పరమాత్మా తత్సమాప్తా ఉపానకన్యాసుం, త్మమిష్యామి’ తి సంకల్పయతి. సమాప్తా తు ‘తాన్తమి’ తి సంకల్పయతి. అతోఽధికరణద్వయార్థ ఉపపన్నః” ఎన్గితే శ్రుతప్రకాశికై.

ఇంగు సంకల్పవిశేషవిషయత్వరూపజ్ఞానవిషయత్వమరుళిచ్చెయ్యప్పట్టదానాయలే ‘దోషజ్ఞానాభావమే వాత్సల్యం’ ఎన్గిఱ వచనం చిన్త్యమ్.

ఇప్పుడియే శ్రీమద్రహస్యత్రయసారత్తిల్ ద్వయాధికారత్తిల్ “ఇవ గ్రంథిల్, వాత్సల్యమావదు:—“దోషో యద్యపి తస్య స్యాత్” ఎన్గిఱపడియే

అశ్రితమదైయ దోషమ్పరాదే అంగీకరితైక్కిదాన ఇరక్కమ్” ఎన్నరుళి చెయ్దారో. “ఇరక్కం - స్నేహవిశేషః.” “ఇరక్కమ్—ప్రీతివిశేషః” ఎన్ను వ్యాఖ్యాతాక్కో.

ఇంగు , అశ్రితదోషాదర్శనపూర్వకమాన ప్రీతియే వాత్సల్యశబ్దవాచ్యం’ ఎన్ను న్నప్తమాగ వరుళిచెయ్దయ్యైయాళే అన్గీకారహేతువాన స్నేహవిశేషమే వాత్సల్యమెన్ను సిద్ధమాయిత్రు.

ఇప్పడియే “అంగుష్ఠమాత్రః పురుషః మధ్య ఆత్మని తిష్ఠతి : ఈశానో భూతభవ్యస్య న తతో విజుగుప్సతే” ఎన్నిత కరవల్లినున్నవ్యాఖ్యానత్తిలో శ్రీరంగ రామానుజమునీంద్రియమ్” [[అంగుష్ఠమాత్ర]] ఇతి [[ఈశానో భూతభవ్యస్య]] - కాలత్రయవర్తినిఖిలచేతనాచేతనేశ్వరః; [[పురుషః మధ్య ఆత్మని తిష్ఠతి]] - ఉపాసకశరీరమధ్యే అంగుష్ఠపరిమాణస్సన్ అస్తే; [[న తతో విజుగుప్సతే]]—తతః - భూతభవ్యేశ్వరత్వాదేన వాత్సల్యాతి శయాత్ దేహగతానపిదోషాన్సౌఖ్యశ్చయా వశ్యతీత్యర్థః” ఎన్ను అరుళి చెయ్దారోతే.

ఇంగు సంశ్రితనమృద్ధిదోషజ్ఞలిల్ భోగ్యత్యబుద్ధి వాత్సల్యాతిశయ కాదైక యెన్ను న్నప్తమాగ వరుళిచెయ్దయ్దయ్యైయాళే , దోషభోగ్యత్యమే వాత్సల్యం’ ఎన్ను సామ్ప్రదాయకమెన్ను తోత్రుగిణదు.

దోషాదర్శనముమాచార్యకారాళే అరుళిచెయ్యిప్పట్ట దాగైయాళే అదునే వాత్సల్యశబ్దార్థమెన్ను శొల్ల ప్రాప్తమెన్నునైణ్ణాదు; దోషాదర్శనమా త్రమే వాత్సల్యరూపమాగక్కొళ్ళ హేతువిల్లామెయూల్, అంగీకారహేతు వాన ప్రీతి ఆవశ్యకమగైయాళే అదుదాన్ దోషేషు గుణత్వబుద్ధిపయకావసిత మగైయాళే.

‘దోషభోగ్యత్వమే వాత్సల్యం’ ఎవ్వరికీ రిక్కిల్ సర్వము క్రిప్తసంగం వరుమెన్నవేణ్ణా, ఆశ్రితదోషవిషయత్తి లేయే ప్రీతివిషయత్వరూపభోగ్యత్వం శొల్లుగిటోనుత్తనైహక్కి అనాశ్రితదోషవిషయత్తిల్ భోగ్యత్వమే యిల్లామై యాలే అన్ద చోద్యత్తున్న అవకాశమే యిల్లామైయాలే.

కింబహునా - “వత్సస్యదం - నాత్సం, నాత్సం - లాతి - భోగ్యత్వేన స్వీకరోతీతి, వాత్సలా; వాత్సలాయాః భావః - వాత్సల్యం” ఎన్నిట వ్యుత్పత్తిస్పడియే దోషభోగ్యత్వితయే వాత్సల్యకర్తాధానావరన్యముణ్ణానైయాలే ఎల్లావాచాయాన్దగుమంగీకరిత నర్థమిదమే యానైయాలుకార్థం సిద్ధమ్.

ఆగ ఇప్పడి వత్సలకర్తృత్వం ప్రీతివిశేషవిశిష్టత్తిల్ వైయాకరణగ్రంథాలే శక్తికొళ్ళప్పట్టదానైయాలుమ్, ఆచాయాన్దగ్రంథాలం “దోషేషు గుణత్వబుద్ధిః - వాత్సల్యం” ఎవ్వరులిచ్చెయ్యప్పట్టదానైయాలుమ్, ‘సంశ్రితదోషవిషయక ప్రీతియే వాత్సల్యం’ ఎవ్వు సన్పూరిదాయుమ్.

అత ఏవ హి “రమతే సత జేణే శయానే బ్రహ్మజైషః” ఇత్యాది శ్రుత్యర్థజ్ఞై త్రిరువుళ్ళప్పుగ్గిక్కిణ్ణు జ్ఞానియై విగ్రహతోడే ఆదరిస్కుమ్మడియై ఆచాయాన్దగ్రో సప్రబన్ధజలిలే ప్రసాదిత్తరుగుగిడుమ్.

నారాయణేతి యస్యాస్యే వరతే నామ మజ్గళమ్ ।

నారాయణస్తమన్వాస్తే వత్సం గౌరివ వత్సలా ॥

శ్రీశైలలక్ష్మణమునేర్దాసదాసేన నిర్మితః ।

వత్సలత్యవిచారోఽయముదమాతనుతాం సతామ్ ॥

ప్ర థ మ ప రి చ్ఛే దః.

ఇ తి

శ్రీమద్వాధూల కులతీలక శ్రీమన్మహాచార్య చరణయు?

సంశ్రిత శ్రీశైల లక్ష్మణమునీంద్ర చరణయుశ్చ భావిత

శ్రీకౌశిక బాలధన్వి శ్రీరామానుజాయా దివ్య

కటాక్షలబ్ధ సర్వార్థేన శ్రీసాకేత రామానుజ

దా స వ యే ణ వి ర చి తా యాం

శ్రీపురుషతత్త్వ ప్రకాశికాయాం

వ త్స ల త్వ వి చా రో

నామ ప్రథమ

పరిచ్ఛేదః.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీలోకగురవే నమః.

శ్రీమద్వరవరమునయే నమః.

శ్రీశైలమునయే నమః.

—ॐ—

ద్వీ తీ య ప రి చ్ఛే దః.

అవ్యాదవ్యాజకారుణ్యనిధిరమ్బుజలోచనః ।

శ్రీరంగధామరసికః శ్రీమాన్నారాయణస్సదా ॥

శ్రీశైలలక్ష్మణమునేః ప్రణమ్య చరణద్వయమ్ ।

కృపాగుణవిచారోఽయం క్రియతే విదుషామ్నుదే ॥

‘దయా హి నామ-స్వార్థనిరపేక్షౌ పరదుఃఖాసహిష్ణుతా ’

‘దయా - భూతేషు సర్వేషు దుఃఖాసహిష్ణుత్వమ్ ’

! శ్రీభాష్యగీతాభాష్యజ్ఞో.

శ్రీ సహస్రనామభాష్యత్తిల్ “వికర్తా” ఎన్ని తిరునామవ్యాఖ్యానా
రత్తిల్ “స్వార్థహర్షణో కాద్యభావేఽపి పరార్థతత్ప్రసక్తిరదోషః. అన్యథా
దుఃఖదుఃఖితౌదయౌ గుణాఃకథమన్య న్యుః” ఎన్టు పరదుఃఖదుఃఖితౌమే
వ, ఎన్టు శ్రీపరాశరభట్టర్.

శ్రీవచనభూషణ వ్యాఖ్యానత్తిల్ “కృపైయాపదు - పరదుఃఖాసహి
ష్ణం” ఎన్టు రుచిరజామాతృయోగీంద్రర్.

శ్రీరహస్యత్రియజీవాతువిల్ “దయా హి నామ - స్వార్థనిరపేక్షతేవ
పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వమేవ” ఎన్టు హోబిలనంయమిసార్యశౌమరాన శ్రీ
నారాయణజీయర్.

ద్వి తీ య ప రి చే దః.

‘ పరదుఃఖానహిష్టుత్వం - దయై ’ ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ద బావ్య శ్రీను
యోజే ‘ పరదుఃఖదుఃఖిత్యం దయై ’ ఎన్ఱిఱ శ్రీపరాశరభట్టర్ శ్రీనూత్తి విః
యాదో వెన్నవేణ్ణా ; పరదుఃఖానహిష్టుత్వము - పరదుఃఖదర్శన జనితద
వత్త్వమే ఎన్ఱు పయకావనితార్థమాగ వరుళిచ్చెయ్దయాలే.

ఇదుతన్నైత్తామే “కర్తా” ఎన్ఱిఱ తిరునామవ్యాఖ్యానత్తిలే “
కారి ఫలీ జీవోఽపి హి, న్యాయం న్యన్య యథా, నుఖదుఃఖాభిమానీ, త
తదతిశయేన వా తదవస్థాభిమానీ హి భగవాన్. యథా “వ్యసనేషు మనుః
జాం భృశం భవతి దుఃఖితః । ఉత్పనేషుచ నర్వేషు పితేవ పరితుష్యతీ”
“బహు స్యాం ప్రజాయేయ” ఇతి చ. పృథగభిమానిత్వే హి న బహున
మితిస్యాత్ ” ఎన్ఱు వినిరత్తరుళిచ్చెయ్దారితే. “దయాన్యేషాం దుః
ప్రసహనం” ఎన్ఱుం శ్రీరంగ రాజస్తవత్తిలరుళిచ్చెయ్దప్పట్టదు.

ఆగైయాల్ ‘ పరదుఃఖదర్శనజనితదుఃఖవత్త్వమే-దయై ’ ఎన్ఱు “నన్
నేషు” ఇత్వాదియాల్ న్నప్తమాగైయాలే విరోధమిల్లె.

‘ దయైయావదు - పరదుఃఖదుఃఖిత్యమన్ఱు, గుణాన్తరమే ’ ఎన
నైణ్ణాదు ; జిజ్ఞాసాధికరణశ్రుతప్రకాశితైయిల్ “దయా హి - స్వార్థః
పేక్షా పరదుఃఖానహిష్టుతా. అత్రానుకూలేతరజనః ‘ పర ’ ఇతి వివక్షిత
అర్థాదికామనయా పరదుఃఖం శిశమయియోస్త దుఃఖానువృత్తిరనిష్టా స్యాత్
ఇతితద్వ్యుదాసాయ - ‘ స్వార్థనిరపేక్ష ’ శబ్దః. యద్యపి కృపయా పరి
రక్షతః శాస్త్రసిద్ధమదృష్టం, తథావ్యదృష్టాభిసన్నిరహితస్యైవ పరదుఃఖదర
నానన్తరమపశాశ్రుపాతాదిమత్త్వదర్శనాత్, తద్రక్షణదశాయామవ్యదృష్టా
నన్నిరహిత్యదర్శనాచ్చ, స్వార్థానపేక్షతా యుక్తా. పరదుఃఖదర్శనజని
తాదాత్మికస్య దుఃఖనివృత్తిరూపఫలాత్తప్రీవృత్తిరితి న స్వార్థానపేక్షత్వమి
చేత్, ఈదృశం స్వార్థత్వం కేవలస్యాప్యస్తి. తద్ధి స్వార్థానపేక్షత్వం న విహన్తి
ఎన్ఱు ‘ పరదుఃఖదర్శన జనితదుఃఖరూపమే కృపే ’ ఎన

ఇంగే పరదుఃఖదర్శనజనితాశ్రుపాతాదిగళం, తత్కారణమాన దుఃఖం కృపావానాన పురుషనిడత్తిలే ఉడ్డాగిణగాగ న్నష్టమాగ వరులిచ్చెయ్యేనై నూలే దయైక్కు పరదుఃఖదుఃఖిత్యరూపత్వం ఆచార్యకానుమత మెన్నుడం సిద్ధమైనయాలే అదు కృపాగుణరూపమైనైయిలారుబాధముమిట్లే.

ఆగ ఇప్పడి ఈశ్వరనుక్కు దుఃఖిత్యైదిగళైక్కొడ్డాల్ , నిర్దుఃఖన్ ' నిఱి శ్రుత్యానివిరోధం వారాదో? ఎన్ఱు శంకిక్కనేడ్డా; నివికారశ్రుతి మానన్యత్తుక్కు కర్తవ్యముక్తవికారసామాన్యనిషేధపరమాగ శ్రీభాష్యైది తిల్ న్నష్టమాగ వరులిచ్చెయ్యేనైయాలే, చేతననుక్కుపోలే కర్తవ్యలోపన్ దుఃఖమిట్లామెయ్యెచ్చొట్టుగిణదానైయాలే విరోధమిట్లే.

'సర్వకర్తృప్రపదనాన సర్వేశ్వరక చేతనర్థశుక్కు అవరవర్తకుడైయ ర్తానుగుణమాగ దుఃఖత్తైయన్డాక్కి. అత్తైపావర్త త్తైనుం దుఃఖియాగి గన్ ' ఎన్ఱి సచనం ప్రామాణికర్థశుక్కు అననుమతమైనయాలే అనుచితమె య్నలో'—అనుచితమన్ఱు; "సజ్జాతబాష్పః పరవీరహన్తా రామో ముహూర్తం మసాబభూవ" ఎన్ఱిపడియే దణ్డధగత్వప్రయుక్తమాన దుఃఖప్రగానత్తిలుం, ఖానుభవహేతువాన శాస్త్రప్రవర్తనాదికరణత్తిలుం, అత్తై యనాదరిత్తు పరీతవృత్తియాలే సమ్పాదితదుఃఖానుభవదిర్బనత్తాలే సర్వభూతసుహృత్తైన యియపతిక్కు అవర్తకుడైయ దుఃఖదర్శనత్తాలే వుడ్డాగిణ దుఃఖవత్త్వం దోష మిట్లామెయాలే.

"పరదుఃఖనిరాచిక్కిర్నా - దయా" "పరమకారుణికత్వమానదు - గ్వర్ధనిరపేక్షైయాన పరదుఃఖనిరాకరణేచ్చె" "కారుణ్యమానదు - పర గతప్రమాతై" ఎన్ఱు నిగమాన్తదేశికక్రీమాక్తి విరోధముడ్డామెన్ను పుణ్ణాదు; పరదుఃఖనిరాచిక్కిర్నై కృపాకాయకమైనయాలే. నిరాచిక్కిర్నైయావదు - నిరా రణానుకూల వ్యాపారమ్. అదువుం కృపాకాయకరక్షణాన్తర్గతమాయురు

ద్వితీయ పరిచ్ఛేదః.

క్రమే. ఇష్టార్థైశ్చ స్రుతప్రకాశికాకారయః “కృపయా పరం రక్షణః” ఏ ప్రకాశిప్తితరుళినార్.

అగ కృపైయనుడైయ ఫలోపధానైయే వేదాన్తదేశికనుమరుళిచ్ఛే, చారాగైయాతే అవరుడైయ శ్రీసూక్తి విరోధగన్ధమే యిల్లై.

“పరదుఃఖదుఃఖిత్యాదికన్తు న లక్షణం” ఇత్యాది పృథుగద్యాధిక సూక్తికళో అన్యపరర్థశాన్తయాతే విరోధమిల్లై. అవానదు - పరదుఃఖదుఃఖి మాత్రమన్తు, కీన్తు పరదుఃఖని రాకరణై చ్చాపయన్తమెన్లై. అన్యథాఽ చాయన్ శ్రీసూక్తివిరోధం దుష్పరిహరమామ్.

అవదానం గీతాభాష్య తాత్పర్యం చన్ద్రికైయిల్ “అపారకారు సౌశీల్య” ఇత్యాదిగీతాభాష్యోపాద్భూతవాక్యవ్యాఖ్యానానిసరత్తిల్ “సా నిరపేక్షయా పరదుఃఖానసహిష్ణుతయా” ఎన్తు భాష్యకారాద్యాభిమతమ వర్ధన్తై పెలియిట్టరుళినార్.

మేయం, ‘పరదుఃఖదగ్ధనజనితదుఃఖవత్త్వమే దయై, ఎన్తు ఇతిహాసగ్ర మాన శ్రీరామాయణత్తిలే “తం శోణితపరీతాగ్ధం వేష్టమానం మహీతలే | యాన్ తు నిహతం దృష్ట్వా రురావ కరుణాం గిరిమ్ || వియుక్తా పతినా” ద్విజేన సహచారిణా | తామృశీర్షేణ మత్తేన పత్రిణా సహితేన వై || తిదాతు ద్విజం గృష్టాన్ నిపాదేన నిపాతితం | ఋషేర్ధమాన్ తనస్తస్య కారుణ్యం న పద్యత” ఎన్తు బాలకాండత్తిల్ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టదు.

ఇంగు మృతపక్షినిమిత్రుడన శ్రవణాదికళాతే జ్ఞాతదుఃఖదగ్ధననివి మాన దుఃఖరూపకారుణ్యం స్పష్టమాగచ్ఛొల్లప్పడుగైయాతే ‘పరదుఃఖదు త్వం దయై’ ఎన్నమిడం సర్వసమతమే.

“మా నిపాద” ఇత్యాదియాతే వ్యాధినైక్కఱిత్తు కాపప్రదానం ప గైయాతే, కాపదానం - బకాగ్ధనాశో కాపసూదనవ్యాపారరూపమాగైయా

‘పరదుఃఖనిరాచిక్లిష్టారూపదయైయే ఇంగు ప్రతిపాదిక్కప్పడుగిడు ఇతి న
వాచ్యమ్ : కావదానత్తుక్కు మున్నే పతివియోగత్తాలే దుఃఖప్పట్టుక్కొణ్ణిరు
క్కిణ స్త్రీపక్షీదర్శనత్తాలే కారుణ్యముణ్ణానదాగచ్చొల్లునైయాలుమ్, నిరాచి
క్కిఁపైదానుం - కారుణ్యఫలమానైయాలుమ్, పతివియోగజనితదుఃఖన్య పతి
హస్తనిహదశాపత్తాలే నిరాకరణజూడామైయాలుమ్.

“తత్ర కఞ్చన క్రొచ్చమిథునాదేకం పఞ్చశరశరాను విధమపి వ్యా
ధేనానువిధం నిధ్యాయతో బద్ధానుకమ్పన్య” ఇత్యాదియాలే యివ్వర్థత్తై
మహాకవియాన భోజనుం స్వప్తమాక్కివైత్తాన్.

“దయా భూతహితైషిత్వం” “చయా చ సర్వభూతేషు సర్వత్రాసు
గ్రహస్త్వితః” ఎన్టు వ్యాసయోగయాజ్ఞవల్క్య స్తుతిగళిల్ శొల్లప్పట్టదుం-
పరదుఃఖానహిష్ణుత్వత్రినుడైయ అవస్థావిశేషజ్ఞామిత్తనై.

ఆగ “స్వార్థనిరపేక్షా పరదుఃఖానహిష్ణుతా దయా” ఎన్టి భావ్య
శ్రీనూక్తి స్వరసతః సంగతమాగిడు.

ఇప్పడియే “న ఏకాకీ స రమేత” ఎన్టి ప్రతియై తిరువుళ్ళమ్మత్తరి
క్కొణ్ణు “అత్తన్తవ్యాకులచిత్తనాయ్” ఎన్టు తిరుమన్తార్థవ్యాఖ్యానావతారి
కైయిల్ అరుళిచ్చెయ్దదుం సంగతమాగిడుడెన్టు కణ్ణుక్కొళ్ళదు.

శ్రీశైలలక్ష్మణమునేర్దాసదాసేన నిర్మితః ।

కృపాగుణవిచారో ఽయమ్ముదమాతనుతాం సతామ్ ॥

ఇ తి

శ్రీ పురుషతత్వప్రకాశికాయామ్ కృపాగుణవిచారోనామ

ద్వితీయపరిచ్ఛేదః.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీలోకగురవే నమః.

శ్రీమద్వరవరమునయే నమః.

శ్రీశైలలక్ష్మణమునయే నమః.

—ॐ॥—

తృ తీ య ప రి చ్ఛే దః.

అవ్యాదవ్యాజకారుణ్యనిధిరమ్బుజలోచనః ।

శ్రీరంగధామరసికః శ్రీమాన్నారాయణస్సదా ॥

శ్రీశైలలక్ష్మణమునేః ప్రణమ్య చరణద్వయమ్ ।

అన్తర్వాప్తివిచారోఽయం క్రియతే విదుషామ్నుజే ॥

సమన్త కల్యాణగుణాత్తకనాయ సర్వశక్తనాన సర్వేశ్వరసుక్కు - సమన్త జగదన్తరాత్తత్వం, శ్రుతి స్మృత్యాదిగళిత ప్రతిపాదిక్కుప్పడుగిడు.

ఎజ్జనేయెన్నిల్—“యచ్చకించిజ్జగత్స్యస్సిద్ధౌశ్వతే శూయతేఽపివా । అన్తర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్థితః” “అజోరణీయాన్తహతో మహీయానాత్తాగుహాయాం నిహితోఽస్యజన్తోః” “ఏష త ఆత్మా అన్తర్యామ్యమృతః” “ఏష సర్వభూతాన్తరాత్తాఽపహతిపాప్తా దివ్యా దేవ ఏకో నారాయణః” “నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మం” “అన్తః ప్రవిష్టశ్చాన్తా జనానాం సర్వాత్తా” ఇత్యాది శ్రుతిగళి.

“ప్రకాశితారం సర్వేసామణీయాంసమణీయసామే” “సర్వతాసా
సమస్తాన్ వసత్యత్రేతి వై యతః” ఇత్యాదిస్తృతిగళాః.

ఇట్లే భగవానుక్కు చొచ్చుల్లప్పడుగిఱ వస్తరాత్తతోవోపయుక్తమాన
వస్తరావ్యప్తిదాన్ - అణుక్కళిలం, మహత్తుక్కళిలం, జాతి వ్యక్తిదోఱుం
పరిసమావ్యవర్తిక్కుమాపోలే, పరిసమావ్య వస్తరసూపస్థితియే.

—————(పూర్వ పక్షమ్.)—————

ఇంగ్లీషులారా—“అస్తర్బహిశ్చ తత్సర్వమి” త్యాదిగళిల్ తొల్లుగిఱ
వస్తర్బహిరావ్యప్తి - అణుభూతిజీవనిలం, విభుభూతకాలాదిగళిలు మిల్లామై
యాలే తద్వ్యతిరిక్త వివయత్తి లాగక్కడవడు. అణుపదార్థం - నిరవయవ
మైనయాలే అదుతనక్కు అస్తప్రదేశయమే, విభువుక్కు బహిప్రదేశయ
మిల్లామైయాలే. ఇప్పడేయే సర్వార్థసిద్ధియిల్ “బహిరస్తశ్చ తద్వ్యప్తిస్త్ర
యత్రోభయమ్భవేత్ । విభోరణోశ్చ న బహిరావస్తస్తస్మాన్న సా తయోః ।
విభోర్నచ్చిద్రమణునా నాణూనాం విభునాచ తత్ । యథా ప్రమాణం
సమ్బంధమాత్రమేవ తయార్భవేత్” ఎత్తురుళిచ్చెయ్దారితే. ఇదిల్ అణువిభు
వ్యతిరిక్తజగితేయే అస్తర్బహిరావ్యప్తి స్వప్రమాగచొచ్చుల్లగైయాలే, అవైగళిల్
అస్తర్బహిరావ్యప్తియావదు - సమ్బంధవిశేషమే.

“అణోరణీయాన్” త్యాదిశ్రుతిగళాలం, “అణీయాంసమణీయ
సామి” త్యాదిస్తృతిగళాలం, అణుక్కళిలం విభుక్కళిలం వ్యాప్తి తొల్లు
ప్పట్టదాగైయాల్, అవగ్రుగిలు మస్తరావ్యప్తి తొల్ల వేణుమెన్నుపైజ్ఞాడః—
“అణోరణీయాన్” ఎన్నిఱ శ్రుతిక్కు - సర్వేశ్వరినిడైతిల్ అణుత్వవిభుత్వ
రూపవిరుద్ధ ధర్మసూపేతప్రతిపాదనత్తిల్ తాత్పర్యమిల్లామైయాలే. అనా
లెదిలే తాత్పర్యమెన్నిల్ ? భగవానుక్కు సర్వవాస్తవత్వత్తే చొచ్చుల్లగై

తాదృశ శ్రుతిగతుక్కుక్కరుత్తు. ఇవ్యర్థం—“అహోరణీయాస్తహతో మహీ
యానిత్యనుశ్రవః ! విశ్వవ్యాప్తతృత్యాత్యయాకాన్న మిథో బాధమృచ్ఛతి ।
యదల్పపరిమాణేన వ్యూహానాం గ్రహనం శ్రుతిమ్ । అవిస్త్యమిదమిత్యేకే చిస్త
నశ్రమభీరవః” ఎఱ్ఱ నరావర్థసిద్ధియిల్ శొల్లపట్టదు. ఆగ అణుక్కుళిల్
అణుత్తే నేర్వరనుక్కు అస్తవాక్యాప్తియిల్లె యెఱ్ఱదాయిల్లు.

నను—ఇప్పడియానాల్ “య ఆత్మని త్రిపున్” ఇత్యాది శ్రుతిసిద్ధమాన
జీవాస్తరావ్యప్తి కూడుప్పుడి యెఱ్ఱనేయిన్నిల్;—కూడుమ్. జీవాస్తరావ్య
ప్తియావదు - జీవవ్యాపకత్వమ్. అగావదు - జీవనమానాధి కరణాత్మవైభావా
ప్రతియోగిత్వమ్. ఇప్పడియే విభుపదార్థజ్ఞలిఖం వ్యాప్తియే ఆస్తయాకామిత్వ
మాగైయాతే ఒరుదోషముమిల్లె. ఇప్పడియే సార వ్యాఖ్యానార్తిల్ “నను
నర్వభ్యో ఒణీయసో జీవస్యాస్తరేకా భావాత్, కథమస్తరావ్యప్తిః, బహీ
రావ్యప్తిశ్చ కా ఇత్యత్రాహ - అస్తరితి. నిరవయనే - అధికరణభేదః. సావ
యనే - అధికరణభేదః, అవయవభేదశ్చ—“ఇవై యుశ్శవిదత్తి” తిశబ్ద
వివక్షితః. ‘కలనునిత్కై’ ఇత్యుక్త్యా “న తదస్తి నివా యత్స్యత్” ఇత్యు
క్తవిధయా ప్రత్యవయవం ప్రత్యధికరణాచ్చ నవానివాభావలక్షణసంసర్గవిశేష
ఏవాస్తరావ్యప్తిరిత్యుక్తమృవతి” ఎఱ్ఱ శొల్లివెత్తార్.

ఇంగుం నిరవయవజ్ఞాన నణుక్కుళితే విలక్షణనమ్నన్ధత్తైయే ఆస్తరావ్య
ప్తి రూపమాగ నంగీకరిత్తిరుక్తైయాతే ఆవ్విదత్తిల్ పరినమాన్యపృత్తిత్వరూ
పాస్తరావ్యప్తి అంగీకరిక్తై ఉచితమఱ్ఱ ఎఱ్ఱదాయిల్లు.

ఇదినుడైయ నిష్కర్షత్తై శ్రీమద్రహస్యత్రయ సారత్తిల్ మూలనున్ద్రాధి
కారత్తిల్ “ఆస్తవాక్యాప్తియావదు - ఇవై యుశ్శవిదత్తిల్ తన్నైయిల్లె యెన్న
పెణ్ణాదపడి కలనునిత్కై. బహీరావ్యప్తియావదు - ఇవైయిల్లాదవిదత్తిలు
మెణ్ణున్దానుశనాగై. విభుక్కుళాన కాలాదిగతుక్కు బహీరావ్యప్తిశొల్లవేణ్ణా.

“నా రాయణమణీయాంసమశేషాణామణీయసామ్” ఎన్నడు - అన్తరావ్యప్తి క్కనుగుణమాగ ప్రతిఘాతానహాత్వమల్లదు, అణు పరిమాణత్వమన్తు. ఇదు శొల్లమిడముపాధ్యవచేచదత్తాలే యెన్తు సూత్రభాష్యాదిసిద్ధమ్. వ్యాప్తనుక్కు ప్రతివస్తు పూర్ణత్వమావదు - ఓశోఉపాధ్యవచ్చిన్నప్రదేశమే సర్వత్వైయుం నిర్వహిక్కవల్ల శక్తియైయుడైతైయరుక్తైయల్లదు వస్తుదోఱుం స్వరూప పరిసమాప్తియన్తు. ఇదుకొల్పిలో బహివాన్విక్కు విరుద్ధమామ్. ఇత్తై అఘ టితఘటనాశక్తియాలే నిర్వహిక్కిలో విరుద్ధసముచ్చయజ్గొళ్ళు మ్పరమతజ్జ శిట్టపడియామ్” ఎన్నరుళిచ్చెయదార్.

ఇంగుం అణుక్కలిలో అణుతరితేవైన వ్యాప్తియుం, ప్రతివస్తుస్వరూప పరిసమాప్తిరూపపూర్ణత్వము మనుచితమెన్దైయాలే అణుక్కలిలో అన్తరావ్యప్తి యానదు - విలక్షణసమ్బంధమే యాగక్కడవదు—ఎన్తు శొన్నార్గళ్.

—————(సిద్ధాంతమ్)—————

ఇతుక్కున్నచాచాయన్ద శరుళిచ్చెయ్యమ్బడి - అణుతేవైన అభిమతజ్జ శిలుం, మహత్తుక్కలిలుం, నిరవయవద్దశిలుం, సావయవద్దశిలుం, పరమాత్మా వుక్కున్తరావ్యప్తియావదు - నైయాయికాభిమతద్రవ్యత్వాదిజాతిక్కు సావశ్ర యాభూతజ్జళాయ్ పరస్పరవిలక్షణజ్జళాన వస్తుక్కలిలే ఎప్పడి పరిసమాప్య వృత్తిత్వమో; అప్పడియే వ్యాప్యవృత్తినయోగవిశేషత్తాలే పరిసమాప్య వృత్తిత్వరూపమే.

ఇప్పుడియే న్యాయ సిద్ధాంజనత్తిలో అద్రవ్యపరిచ్ఛేదత్తిలో, “యద్యో, యన్నిరవయవం తన్నైయాయికాభిమతజాతివత్సర్వత్ర సంయోగిని సమ్మార్జం వర్తతామ్ । తదే తత్సూత్రకారైరేవాశంక్య పరిహృతం—“కృతన్నప్రసక్తి ర్నిరవయవత్వశబ్దకోపోవా” ఇత్యాదిసా । తత్ర చ దీహః—సకలేతరచిన జాతీయం శ్రుత్వైకసమధిగమ్యం సర్వశక్తియుక్తం బ్రహ్మ నిరవయవమపి

కాయకాఞ్చ భవత్సనస్తాఞ్చ భవతీతి పరిమితశక్తివస్తుచోద్యం న తత్ర ప్రస
జ్యతే. యథా జాతివాదిసూ జాతిరేవామూర్తా, ఖడ్గముజ్జాదివృత్త్యస్తవిలక్ష
ణేషు అనస్తేషుపి పరిసమాప్యైవ వర్తతే, న తత్రేతరనస్తుచోద్యమితి జగత్కా
రణత్వం నమ్భవతి “తి” ఎస్తు స్పష్టమాగ వరులిచ్చెయ్దార్.

బృహదారణ్యక భాష్యత్తిల్ (౪ - అ. ౫ - బ్రా). సర్వవస్తుక్కలిలుం
పరిసమాప్యసర్తిత్వవిషయమాగ శ్రీరంగరామానుజ మునియుం—“రూపంరూ
పంప్రతిరూపో బభూవేత్వాది—, రూప్యత ఇతి రూపం’ దృశ్యంవస్తు. వీప్సా
యాం ద్విర్వచనమ్. ప్రతివస్త్రితియావత్. ప్రతిరూపః - సదృశరూప ఇత్యర్థః.
తత్తద్రూపశబ్దిత వస్తు సదృశతయా స్తర్యామితయా పరిపూర్ణోఽవస్థితో బభూ
వేతియావత్. బభూవేతి - సర్వదా పరిపూర్ణవేత్సర్థః. యద్యా, ప్రతిరూపం-
ప్రతిష్ఠితం రూపం, యస్యనతథోక్తః, సర్వాస్తయాకామీతి ఫలితోర్థః.”
ఎస్తు తుడగ్గి “ఏవం ప్రత్యేకం స్వరూపేణాపి పర్యాప్త్యా సర్వశరీరత్వ
ముపపద్యతే ఇతి ‘చ’ శబ్దార్థః. విచిత్రశక్తేః పరమాత్మనః కానుపపత్తిరితి
భావః. అత్ర పూర్వమస్త్రే జీవద్వారకసర్వానుప్రవేశేన పురుషత్వ ముపపాది
తమ్; ద్వితీయేన తు విగ్రహద్వారకానుప్రవేశేన సాక్షాద్వ్యప్త్యాచ పురుష
త్వోపపాదనమితి భేదః” ఇత్యస్తమరులిచ్చెయ్దార్.

పంచమాధ్యాయత్తిల్ “యఃపృథివ్యానిష్ఠన్” ఇత్యాదిమస్త్రే భాష్య
త్తిలుం ప్రతిన్యక్తియిలుం పరమాత్మా పూర్ణమాగ వర్తిక్కిఱపడియె—“అత్ర
ప్రశ్నానుసూచ్యేణ” “ఇమంప్రశ్నాలోకం పరంప్రశ్నాలోకం సర్వాణి భూతాని
యోఽస్తరే యమయతి, ఏష త ఆత్మాస్తయాకామీ” త్యేకేనైవ నిర్దేశేన సర్వా
స్తయాకామిణః ఉద్దాలకమస్మితి ‘తే ఆత్మా’ ఇత్యాత్మత్వ ప్రతిపాదనమ్భ
వాత్, “యఃపృథివ్యాం నిష్ఠన్ యోఽపున్సత్నిష్ఠన్” ఇత్యాది పర్యాయోప
దేశబాహుళ్యం కిమర్థమిచ్చేన,—పుథివ్యాదికే ఏకైకవస్తుని ప్రత్యేకం పరి
పూర్ణత్వేన నియస్తృతయా స్థితి జ్ఞాపనార్థత్వేన సార్థక్యాత్. “పరిపూర్ణ

త్వత్సా - అణుమాత్రేపి వస్తుని స్థితస్య నిరవధికసాధ్యుణ్య విశిష్టతయా శ్రుతి పత్రియోగ్యత్వమ్” ఇతి వ్యాసాయైకావాక్యాన్వయాధికరణే వర్ణితమ్. ఇదం హి పూర్ణత్వం నైకేన పూర్వోక్తరీత్యా నిర్దేశేన సిద్ధ్యతి” ఎష్టరుళిచ్చయేదాత్.

ఇహ్నడియే శ్రుతప్రకాశికాయాకారం జిజ్ఞాసాధికరణే “అథ “సంబంధిన్” తి వాక్యప్రతిపన్నస్య తాదాత్మ్యస్య శరీరశరీరభావ నిబద్ధ సత్త్వం నియన్తృత్వ నియామ్యత్వాదినా శరీరజడేన చ విశదయితుం శ్రుతి వాక్యాని దశకయతి—తథేతి. “అస్త్యప్రవిప్లవాస్తే” త్యేతత్సర్వాస్త్యశబ్ద వ్యాఖ్యానరూపమ్. అనేన శరీరాత్తభావ ఉక్తః. అస్త్యః ప్రవిశ్య నియామ్య త్వంహి శరీరత్వం, తత్సప్తకరణార్థముదాహరతి—యః పృథివ్యామితి. యః పృథివ్యాం, య ఆత్మని’ ఇతి సర్వాయద్యయేన చేతనాచేతనయోర్భగవంతం ప్రతిశరీరజ్యముక్తమ్ ‘ఆత్మని తిష్ఠన్’ ఇత్యుక్తే ‘వేద్యామగ్నస్తిపతి’ ‘తిలే తైలం తిష్ఠతి’ ఇతి బహిరబహిస్థితి సాధారణ్యాత్, తద్వై శద్యాగ్ధమాహ.— ఆత్మసూక్ష్మతర ఇతి. ‘అస్త్యోయమయతి’ ఇత్యనేన శరీరలక్షణముక్తం. తస్మాన్నియామ్యత్వం తచ్చరీరమిశ్యర్థః” ఎష్టరుళిచ్చయేదాత్.

శ్రీకురుకేతాచార్యకారం ద్రామిదసామ ప్రథమశతక ప్రథమదశక దశమసాధావ్యాఖ్యానత్రిలో చేతనాచేతనజ్ఞలితే పరమాత్మావినుడైయ పరిపూర్ణ స్థితియై—[పరద్ -] సముద్రజల పరమాణుకల్పలిలం, ప్రథివ్యస్తరిజ్ఞాది లోకాస్తర్వర్తియాయ్, అతినూత్నమాయరుద్ధ వచిద్యస్తుకల్పలిలం వ్యాపిత్తు, ఆవధ్రినుశ్చే ప్రకాశిక్కిణ చిద్యస్తుకల్పలిలం స్థూలమానఃషణ్డత్రిలో వ్యాపిత్తా పోసితే అనాయాసేనాసంకుచితనాయ్, అవై రదృష్టనాయ్కొణ్డ జగత్సం హర్తావ్రమాయ్, సుదృఢప్రమాణసిద్ధనుమా యిరుద్ధ వెష్టైరుమానుడైయ తుయ రణుకుడరడి తోమ్రుడెమ్మిన్నననే యెన్దితార్” ఎష్టరుళిచ్చయేదాత్.

ఇప్పుడి ఉదాహృత సామ్యుదాయక వచనద్వారితే పరమాత్మావుక్కు ప్రతి వస్తు వ్యాప్యవృత్తి సంయోగవిశేషత్వాలే పరిపూర్ణముగ అవస్థితి ప్రతిపాదిక్క పుడుగిటదానైయాలో అణుక్కలిలు మృహత్తుక్కలిలు మస్తరాత్తత్వ మవ్యా హతమాగనే సిద్ధిక్కిటదు.

నను నిరవయవద్దళాన వస్తుక్కలిలో అస్తః ప్రదేశాభావమానైయాలో పరమాత్మావుక్కు అస్తః ప్రవిశ్యనియ దృత్వజూగుమ్బడియెక్క సేయెన్నిలో,— నిరవయవద్దళాగ వభిచుతద్దళాన వస్తుక్కలిలో ప్రభగవ్యవదేశానమాకతి ముత్తైం శభేద సత్వత్తై అచాయార్దితే అక్షీకరిత్తిరుక్కయాలే, అదిలం సర్వశక్తిక నాన సర్వేశ్వరనుక్కు ముఖమాగవే అస్తః ప్రవేశపూర్వకమాగ నియ దృతయా పరిసమాప్యస్థితి కూడుమ్.

ఇప్పుడియే వ్యాయసిద్ధాంతానత్తిలో “యదాన్ నిరవయవేష్వభేదురతయా పృథజ్చిర్రేఖాయోగ్యత్వాత్ స్యాభావికోఽంశభేదో భవతు. సప్రైవంసత్వే కత్వానేకత్వ మవయవిత్యం సంఘాతత్వంవా ప్రవజ్యత ఇతివాచ్యమ్; తాదృశసాన్వంశస్య భేదవ్యవదేశపేతుత్వాభావాత్. ఏతావదేకానేకత్వం ప్రమాణబలాత్ దుంపన్నావ మభ్యుపగతమ్భవతు ” ఎస్తరులిచ్చెయ్యప్పట్టదు.

నను అణుక్కలిలో పరమాత్మావుక్కుస్తవాక్యప్రియావదు— ఇనై య శృవిషత్తిలో తన్నె యిల్లెయెన్ను పైణ్ణాదపడి కలదునిపైక్కు’ ఎన్నిట వచనం కూడుమ్బడి యెన్నెన్నిలో,—“ఏషోఽణురాత్మా చేతసానేదితవ్యః” “వాలా గ్రశత భాగస్య” ఇత్యాదియాలో జీవాత్మాశుక్కు అణుత్వం సిద్ధమానై యాలే, అణుక్కశుక్కుం సావయవత్వ రూపావస్థాపత్తిభయత్వాలే నిరవయవ త్వంగీకారమావశ్యకమానైయాలో, అదిలో అస్తః ప్రవేశానమ్భవం ఇల్లెగిట మతావలమ్బనత్వాలే అస్తవాక్యప్రియై ప్రకారాస్తరత్వాలే ప్రతిపాదిత్తరులివా రానైయాలో కూడుమ్. సిద్ధాంతత్తిలో “అణోరణీయాన్ ” “అస్తర్బహిశ్చ

తత్సర్వం” అస్తః ప్రవిప్లకాస్తా” “తత్సృష్టౌ తదేవానుప్రవిశత్”
 “య ఆత్మని తిష్ఠన్” ఇత్యాది బహుప్రమాణజ్ఞలిత్ పరమాత్మావుక్కు అది
 లుమస్తః ప్రవేశనియమనాదిగళో ప్రతిపాదిక్కుష్పట్టనవాగైయాలే నిరవయవ
 జ్ఞళాగ వభిమతజ్ఞళాన వణుక్కులిలుం నూత్నమాన వంశనద్భావమాచాయకా
 రాలేయే అంగీకరిక్కుష్పట్టదాగైయాలే యథాశ్రుతమాన వస్తర్యాప్తిప్రీతి అంగు
 అంగీకరిష్పదిత్ ఒరు అనుపపత్తియుమిల్లె.

నను “నారాయణమణీయాంసమ్” “అఘోరణీయాన్తహతో మహీ
 యాన్” ఇత్యాదిగళిత్ ఒరు భగవానుక్కే అణుత్వ మహత్వరూప విరుద్ధ
 ధమకద్వయాంగీకారం కూడుమ్బడి యెన్నెన్నిత్,—కూడుమ్. సిద్ధాంతత్తిల్
 పరిమాణత్తై - సంయోగరూపమాగ వంగీకరిత్తిరుక్కైయాలే, అణుపదార్థ
 సంయోగత్తుక్కే అణుత్వరూపమాగైయాలే, అదు కాలాదివిభుపదార్థసంయో
 గత్తైయూడైయ నర్వేళ్యరనిడత్తిలే ఉజ్జాగక్కుడుమాగైయాలే అవైగళుక్కు
 విరోధసమ్భవమేయిల్లె. అణు భూతనాన జీవాత్మావిత్ పరమాత్మావుక్కు
 సంయోగవిశేషత్తాలే వృత్తిత్వత్తైయే “అఘోరణీయాన్” ఎన్నిట శ్రుతి శొల్లు
 గిణదేయ్యుమియ, నైయాయికాభిమతమాయ్ అతిరిక్తమా యిరుప్పదొరు గుణ
 రూపమాన పరిమాణత్తైయన్తు.

విభువాన పరమాత్మావుక్కు సర్వాధారత్వజ్ఞాడినాలుం, అవనుక్కు
 నర్వత్రపుత్తిత్వం కూడుమ్బడియెజ్ఞసే, తాన్త్రికర్గళో విభుపదార్థత్తుక్కు ఎన్ని
 డత్తిలుం వృత్తిత్వ మగ్గీకరియామైయాలే యెన్నెపైజ్ఞాడు; “అపొనారా ఇతి
 ప్రోక్తా ఆపొవైనరనూనవః । తాయదస్యానంప్రోక్తం తేన నారాయణ
 స్సన్వితః” “అస్తర్భహిశ్చతత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్థితః” “వసన్తి
 తత్ర భూతాని భూతాత్సన్యఖిలాత్తని । నచ భూతేష్వకేషేషు వకారార్థ
 స్తతోఽవ్యయః” “నర్వత్రాసా ననుస్తత్సా వనత్యత్రేతివైయతః । తతస్స

వాసుదేవేతి విదన్విద్భిః పరివృతే” “యః పృథివ్యాన్తిష్ఠన్.....య ఆత్మని తిష్ఠన్” ఇత్యాది ప్రమాణగణాభిరే సర్వేశ్వరమక్కు సర్వత్రవృత్తిత్వం ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టదానైయాలే సర్వశక్తియాయ విభురూపనాన సర్వేశ్వర నుక్కుం త త్తత ఏదార్థజ్ఞిరే వృత్తిత్వవ్యాప్తిశ్చైయి లారు విరోధము మిల్లామైయాలే.

విభుద్రవ్యసంయోగం - క్రియాజన్య మల్లామైయాలే అదుక్కు వృత్తిని యామకత్వం కూడుమ్మడియెన్నెన్నిల్, -జన్య సంయోగత్తుక్కు క్రియాజన్య త్వనియమ ముద్దానాలుం, నిత్యసంయోగత్తిల్ క్రియాజన్యత్వజ్ఞాదామై యాలే, అన్ద సమ్బన్ధతాలే విభువుక్కు సర్వత్రవృత్తిత్వ విరోధమేయిల్లామై యాల్ కూడుమ్. సంయోగదైవి విధ్యత్తై న్యాయసిద్ధాంజనత్తిల్ అద్రవ్యపరి చ్ఛేదత్తిల్” “సచాయంసంయోగో ద్వివిధః, -కారోకాయశ్చేతి” ఎన్దరుళిచ్చెయ్దార్.

ఆగ పరమాత్మావుక్కుం జగత్తుక్కుం సంయోగమావదు - ఆపృథకిన్ద్ర సమ్బన్ధరూపమానైయాలే, ఎప్పడి జాతిక్కు సమవాయతాలే వ్యక్తివృత్తిత్వ మే ; అప్పడియే పరమాత్మావుక్కుం చేతనాచేతనజ్ఞిరే వృత్తిత్వం నిరాబాధ మెన్దదాయిన్దు.

ఆతపవ తైత్తిరీయోపనిషద్భావ్యత్తిల్ శ్రీరంగ రామానుజమునియం పరమాత్మావుక్కు సర్వసన్తుక్కుళిలం స్థితివిశేషత్తైయే ప్రతిపాదిత్తరుళినార్ - “తత్సృష్టేవీత్యాది. నను సర్వదా సర్వవ్యాప్తస్య బ్రహ్మణః కోసాసృష్టికా లానుప్రవేశ ఇతిచేత్, -ఉచ్యతే; గోజరగతవత్సవత్ సర్వవ్యాప్తస్య బ్రహ్మణః ప్రత్యేకం సర్వవస్తుషు పుష్కలప్రతీత్యహా స్థితివిశేషవానుప్రవేశః” ఎన్దు.

న్యాయసిద్ధాంజనత్తి లీశ్వరప్రకరణత్తిలం “తినృషుమూర్తిషు పరి పూర్ణ ఏవేశ్వరః, ప్రజాపతి పశుపతి మూర్త్యోన్దు ప్రమాణబలాత్ జీవ వ్య

వహిత ఇతి విశేషః. ఏవమేవ సర్వత్రాపీశ్వరః పరిపూర్ణఏవ” ఎఱు వెలియి
ట్టరుళినార్. “పరిపూర్ణఏవేశ్వరఇతి - పర్యావ్రాణిరతే, నన్విత్వాదివదాన్వయస
జ్యేత్యర్థః.” ఎఱు వ్యాఖ్యాతాక్కల్.

కఠోపనిషద్భాష్యత్రిత్ “అణోరణీయాన్” ఎఱు మన్త్రీవ్యాఖ్యా
నత్రిత్ అణుభూతజీవర్థలితే పరమాత్మా అణుతరనాయ్క్కొణ్ణు ప్రవేశయోగ్య
నాగితానెఱు ప్రతిపాదిక్కప్పట్టదు;—“ఏవ. మన్త్రీవ్యయేన ప్రత్యేగాత్తస్వరూ
పం విశోద్ధ్య, తదాత్తభూత పరమాత్తస్వరూపమాహ—అణోరణీయా నిత్యా
దినా. అణోః - సర్వాచేతనాపేక్షయా నూత్నాచ్చేతనాదణుతరః; తతోపి
నూత్నాత్ తదంతః ప్రవేశయోగ్యఇత్యర్థః” ఎఱు.

ఆగ విచిత్రతక్రియక్తనాన సర్వేశ్వరనుక్కు “అణోరణీయాన్”
“అణీయానమణీయనామి” త్యాది శ్రుతి స్మృతి ప్రతిపాదితమాన వణ
త్వం, అణుభూతజీవాన్తఃప్రవేశౌపయికశక్తిమత్వమైనయాలే విలక్షణంయో
గమే యెఱు శాస్త్రీబలాదంగీకరిక్కవేణమెఱునాయ్దు. శ్రీకూరేశమిశ్ర
రుం “ముగ్ధశ్శిశుః” ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్దార్. అగైనయాలే
అణుత్వ విభుత్వబ్ధుకు ఏకత్ర అంగీకార ప్రయుక్తమాన చోద్యత్తుక్కవ
కాశమే యిల్లెయెఱు బుద్ధిమాన్దశతీయపుమ్.

“ఇప్పడి సర్వాత్మకలియం నియన్తావాయ్క్కొణ్ణు వ్యాపిక్కిట పీశ్వ
రనుక్కు అణువాయ్ నిరవయవనాన ఆత్మావిస్పక్కుల్ షడ్భాగరాహిత్య
త్తాలే అన్తరావకాశమిల్లామైయాలే అన్తర్వాన్విష్టి ఘటిక్కుమ్పడియెన్నెన్ని
ల్,—వ్యాపకమాన పీశ్వరస్వరూపముం, వ్యాప్యమాన చేతనస్వరూపముం
జ్ఞానాకారబ్ధుగైనయాలే, తేజోద్రవ్యబ్ధిపాలే నన్చన్వరూపమైనయాలే
ఓస్టుక్కిఱు ప్రతిఘాతక మిల్లామైయాలే సర్వత్రప్రవేశం కూడుమెన్దిట్టు,
నియన్త్రతయా శాస్త్రసిద్ధనాన ఈశ్వరనుక్కు నియామ్యతయా శరీరభూత

నాన చేతనస్పక్కల న్నర్వాప్తి అతిశయేన ఉపపన్నై. “య అత్తానమస్తరో
యమయతి” ఎష్టు, “యావమెరువన్ అత్తావై ఉశ్శేనిష్టు నియమిక్కితాన్”
ఎన్నిఱ శ్రుతిదానే ఇష్టైక్కా, ట్టిల్లిగ్గితే.” ఎష్టు దీపప్రకాశికా శ్రీనూక్తి.

పరిన్దరహస్యత్తిల్ అభయప్రదరాజపుత్రర్ శ్రీనూక్తి:—“అవల్లిఱిఱి
త్తానావాసమాగ వుడైయనాయిరుక్కైయావదు - నేవ్వితర నకలహార్థజ్జై
యం చిదచిద్విభాగమఱ తినిత్తనియే యశ్శాన్వయితే పుక్కు. ఆకాశంఘటా
దిగళితే వ్యాపిక్కుమాప్పితే తనన్విరూపైకదేశత్తాలే వ్యాపిత్తైయన్వయితే
జాతి వ్యక్తిదోఱుం వ్యాపిక్కుమోపాది నమాప్య ఆత్మతయా వ్యాపిత్తు
ధరిక్కై” ఎష్టు,

ఇప్పడియే ఈడుముదలాన గ్రంథజ్జలిలు మాచాయక్కైశ్శుడైయ శ్రీనూ
క్తికల్లెయుబ్బుణ్ణుకొళ్ళదు.

శ్రీశైలలక్ష్మణమునేర్దానదాసేన నిర్మితః ।

అన్తర్వాప్తివిచారో ఽయమ్ముదమాతనుతాం సతామ్ ॥

ఇ తి

శ్రీ పు రు ష త త్వ ప్ర కా శి కా యా మ్

అన్తర్వాప్తివిచారో నామ

తృ తీ య ప రి చ్ఛే దః .

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీలోకగురవే నమః.

శ్రీమద్వరమునయే నమః.

శ్రీశైలలక్ష్మణమునయే నమః.

—ॐ॥—

తు రీ య ప రి చ్ఛే దః.

అవ్యాదవ్యాజకారుణ్యనిధిరమ్బుజలోచనః ।

శ్రీరంగధామరసికః శ్రీమాన్నారాయణస్సదా ॥

శ్రీశైలలక్ష్మణమునేః ప్రణమ్య చరణద్వయమ్ ।

మోక్షోపాయవిచారోఽయం క్రియతే విదుషామ్నుజే ॥

ఆత్మయాథాత్మ్యజ్ఞానిగళాన ముముక్షుక్కుశుక్కు - పరమపురుషార్థ
లక్షణ మోక్ష తైక్కుటిత్తు, శ్రియఃపతియాయ్, వాత్సల్య సావమిత్య సౌశీల్య
సౌలభ్య జ్ఞానశక్త్యాది నమస్తకల్యాణ గుణగణవిభూషితనాయ్, విలక్షణవిగ్రహ
యొక్కనాన సర్వేశ్వరనే, - అదృష్టద్వారక చేతనప్రవృత్తిసామాన్య నిరపేక్ష
మాయ్, నవప్రసాదలక్షణాదృష్టద్వారక ఫలకరణత్వరూపమాన పుషాయమా
గిజాన్' ఎస్టు శ్రీధరపరాంకుశ పరకాలనాథయామునయతీశ్వర కూరేశకురు
కేశభట్ట వేదాన్తి కలిజిత్కార్ణవాదినిగమాన్తదేశికప్రభృతిపూర్వాచార్య
నమస్కరితాయమ్.

(పూ ర్వ పక్షమ్)

ఇస్త నమ్మిదాయ ముతియాదార్ శిలర్ — మోక్షరూపమాన ఫలత్వైక్కు
 తిత్తు, సర్వేశ్వరనుక్కు - అదృష్టద్వారక ఫలసాధనత్వరూపమాన కరణత్వం
 నమ్మవియాదు. అనుష్ఠితమాన సాధనత్వైక్కు తిత్తు ఈశ్వరనుక్కు ఫలప్రద
 త్వమే శ్రీభాష్యాదిగళిల్ ఫలాధికరణత్తిల్ సిద్ధాన్తిక్కుప్పట్టదాయాల్. ఫల
 ప్రదత్వమావదు - ఫలప్రదానానుకూల సంకల్పవత్వమేయ్యైయి ఫలత్వైక్కు
 తిత్తు వ్యాపారనమ్మన్దావచ్చిన్న కారణత్వరూపమాన కరణత్వమస్తు. ఇప్పడిప్పట్ట
 కరణత్వన్దాన్ న్యాసోపాసనజ్ఞకుక్కే ప్రామాణికమామిత్తనైయ్యైయి నర్వ
 శ్వరనుక్కు ముటియాదు. న్యాసోపాసనజ్ఞకుక్కేతాన్ భగవత్ప్రసాదద్వారా
 మోక్షరూప ఫలత్వైక్కు తిత్తు హేతుత్వం నమ్మవిక్కుమాయాల్.

ఇప్పడియే శ్రీభాష్యత్తిల్ ఫలాధికరణత్తిల్ — “ఫలమత ఉపవత్తే -
 న ఏవహి నర్వజ్ఞ స్సర్వశక్తో మహోదాహో యాగదానహోమాది భిరుపాస
 నేన చారాధిత విహికాముష్టిక భోగజాతం నన్వ నన్వరూపావాప్తిరూప మప
 వర్గఞ్చ దాతుమిష్టే” ఎన్దరులిచ్చెయ్దార్.

ఇప్పడియే నిగమాన్తదేశికనుం శ్రీమద్రహస్యత్రయ సారత్తిల్ సాధ్యో
 పాయ శోధనాధికారత్తిల్ — “యథాధికరణం ప్రభుయః జనదానహోమా
 ర్చనా భరన్యసనభావనా ప్రభృతిభి స్సమారాధితః । ఫలం దిశతి దేహినా
 మితిహి నమ్మిదాయస్థితి శ్రుతిస్తృతి గురుక్తి భిర్నయవతీభిరాభాతినః”
 ఎన్దు వెలియిట్టరుళినార్. “సమారాధితః - ప్రసాదం ప్రాప్తితః” ఎన్దిక్తే
 తదవ్యభిఖ్యాతాక్కళిల్.

ఇప్పడి న్యాసోపాసనజ్ఞకుక్కే భగవత్ప్రసాదద్వారా మోక్షకరణత్వ
 ముదాహృత శ్రీనూక్తికళిల్ స్పష్టమాయాల్ భగవానుక్కు ఫలప్రదత్వ
 మాత్ర మజ్ఞీకరిక్కువేణుమ్.

“ఉపాయస్సప్రపాప్తే రుపనిషదధీత స్స భగవాన్” ఇత్యాదిగతిల్
 వేదాంతాచార్యురాలేయే సర్వేశ్వరనుక్కు పాయత్వ మరులిచ్చెయ్యి పట్టదా
 యాలే సర్వేశ క్తనానననుక్కు ఫలప్రదత్వము ముపాయత్వముం నమ్మవిక్కు
 మెన్న వ్రెణ్ణాదు;—ఆచార్యురరులిచ్చెయ్ద ఫలపాయత్వం - ఫలప్రదత్వమే
 యొక్కయి కరణత్వరూపమస్తు. ఇప్పడియే శ్రీమద్రహస్యత్రయ సారత్తిల్
 “ఇవ్రుపాయరూపమాయం, ప్రాప్తిరూపమాయం మిరుక్కితి జ్ఞానత్తున్కు
 విషయమాయ్కోణ్ణు ఫలప్రదత్వ భోగ్యత్వాది విశేషత్తాలే ఈశ్వరనుక్కు
 పాయత్వము ముపేయత్వముమే” న్తుం, “ఉపాయమితి—సహి సర్వేషు
 తాస్త్రేషు ప్రీతిః ఫలందదాతీతి ప్రాగేవనిర్ణీతమ్. న్య సాధ్యసశ్వర యజ్ఞోపాసన
 ధాత్వరేషు కాలాంతరభావి ఫలసాధనత్విబుద్ధిం పరిత్యజ్య సిద్ధేష్టాయని సర్వజ్ఞే
 సత్త్వనంకల్ప మజ్ఞానాదారిత్యాది గుణకాలిని సకలకాస్త్రార్థ సమరాధ్యై ఫల
 ప్రదత్వ మనుసంధేయీతి” ఎన్తు గీతాతాత్పర్యం చన్దికైయిలు మరులిచ్చెయ్
 దారాగైయాలే.

ఇత్రాల్ “ఉపాయస్సప్రపాప్తే” ఇత్యాద్యాచార్యుర శ్రీసూక్తిసిద్ధ
 మాన వుపాయత్వం ఫలప్రదత్వరూపమే యొక్కయి కరణత్వరూపమైత్రదా
 యిల్లు.

ఆగ ఇప్పడి యరులిచ్చెయ్దైయాలే ఈశ్వరనుక్కు కరణత్వరూపా
 పాయత్వమిట్టెయ్దు సిద్ధమ్.

“స్వప్రపాప్తే స్సాధకతమత్వాత్ - కరణం” ఎన్తు శ్రీసహస్రనామభాష్య
 త్తిల్ శ్రీపరాశరభట్ట రరులిచ్చెయ్దపడియే ఎమ్మెరుమానుక్కు మోక్షకరణత్వ
 మాచార్యునమ్మత మెన్న వ్రెణ్ణాదు; ఉక్తరీత్యా సాధకతమత్వమానదు - ఫల
 ప్రదత్వమాత్రత్తిల్ పయంవసితమైనై ఆవశ్యకమైనైయాలే. అన్యథా “న్యత
 న్నోతయోత్కృష్టే కర్తరిబ్రహ్మణి అన్యత న్నోతయా అపకృష్టకారకా న్తరదృష్టే

ర్మహాపరాధమాపత్వమే”స్తు నిక్షేపరక్షయై లరుళిచ్చయేదపడియే అపకృష్ట మానకరణత్వై నరోవత్కృష్టనాన సర్వేశ్వరనిడత్తిల్ తొళ్ళునై రాజావి నిడత్తిల్ భృత్యత్వోహోపమోచే మహాపరాధమాయేత్తలైక్కట్టుమ్.

మేలుం, సర్వేశ్వరనిడత్తిలుజ్ఞాన కరణత్వం - ఇతికర్తవ్యతా విశిష్టమస్తు. నిరపేక్షోపాయత్వ సిద్ధాంతభంగం వరునైయాలే. అద్వైత్సిల్ - కరణత్వమే సిద్ధి యాదు. “సహితత్కరణంలాకే వేదేవా కిచ్చిదీదృశమ్ | ఇతికర్తవ్యతాసాధ్యే యస్యనానుగ్రహేత్థితా” ఎవ్వుభియుక్తరుం తొన్నార్. “కరణోపకారే అర్థితా - అపేక్షా, కరణమాత్రస్యావశ్యకీ” ఎవ్వు ఇదుక్కుప్పారుళి.

ఇప్పడి ఉక్తయుక్తియాలే ఎమ్మెరుమానిడత్తిల్ కరణత్వం సమృద్ధి యామైయాలే, అవనిడత్తిల్ తొల్లప్పడుగిఱ కరణత్వం ఫలప్రదత్వరూపమైస్తే అశ్రికరిక్కవేలుమ్.

నను - “నివాస శ్చరణం సుహృత్” “శ్రూయతే హి కపాతేన శత్రు శ్చరణమాగతః” “త్వమనాది రనిర్దేశ్యస్తావమహం శరణాదతః” “సర్వా త్తనా యశ్చరణం కరణ్యం నాగాయణం లోకగురుం ప్రపన్నః” శరణ్యం శరణాచ్చత్వో మాచూర్దిన్యామహర్షయః” “గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః” “శరణ్యం శరణం యాతాః” “అమృతంసాధనం సాధ్యం యమృశ్యన్తి మనీషిణః” అకిచ్చసూఽనన్యగతి శ్చరణ్య త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే” “అశరణ్యశరణ్య అన్యశరణస్తప్తాపదావిన్దయగళం శరణమహమ్మృషద్యే” “అగతిరశరణో భవా భౌలున్ వరద శరణమిత్యహం గతింత్యాంబుణే” “ఉపాయేగృహరక్షితో శ్చబ్దశ్చరణ మిత్యయమ్ | వర్తతే సామ్మృతం వైష ఉపాయార్థకవాచకః” ఇత్యాదిప్రమాణబ్దశాసం, “అయన శబ్దత్తిల్ ఈశ్వరనుడైయ వుపాయత్వం సిద్ధిక్కుం” ఎవ్వు రహస్యత్రయపారి శ్రీసూక్తియాలుం, ఎమ్మెరుమానుక్కు కరణత్వరూపోపాయత్వం నిష్ప్రమాగ

ప్రతిపాదిక్కుపట్టదానైయా లే ఫలప్రదత్వాతిరిక్తమాన వుపాయత్వ మిశ్వర నుక్కు క్కొళ్ళ వేణు మెన్నిల్. -

ఇదనుపపన్నమ్ ; ఉదాహృతవచనజ్ఞలిలే విద్యమానశరణశబ్దం - కర్తా ద్యుపాయాన్తర నిరపేక్ష రక్షకత్వరూప ఫలప్రదత్వపరమేయ్యైయ, తదతి రిక్తమాన కరణత్వార్థకత్వమదుక్కిల్లా మైయా లే. నిరపేక్షరక్షక నానైయాపదు- అకిచ్చినవిషయత్తిల్ ప్రపత్త్యజ్ఞకోపాసనాద్యనుష్ఠానత్తై ఆపేక్షీయామల్ ప్రపత్తిమాత్రత్తైలే ఫలప్రదనానై. ఇప్పడియే--“ ఇవ్వదైయ్కు విశేషిత్తు వేగ్యా కారం నిరపేక్షోపాయత్వం ” ఎన్ఱు చరమన్లోకాధికారత్తి లరుళిచ్చయ్ దార్. సారదీపికావ్యాఖ్యానత్తిల్ “ సాధనాన్తరసామ్యత్తై పరిహరిక్కితార్- ఇవ్వదైయ్కెన్ఱు. నిరపేక్షోపాయమానదు - భక్త్యుపాయానుష్ఠానత్తై ఆపేక్షీయామల్ ఇవనుక్కు ఫలప్రదనానై ” ఎన్ఱార్.

ఆగ ఇప్పడి శిలవధికారివిషయత్తిల్ గురూపాయనిరపేక్షమాగ రక్ష కత్వరూప ఫలప్రదత్వత్తై “ ఉపాయార్థకవాచకః ” ఎన్ఱిటవచనం శొల్లగిట దానైయాలమ్, తదనుగుణమాగవే నర్వశరణశబ్దజ్ఞుక్కు మర్థవర్ణనమ్ ఎన్ఱి వేణు మానైయాలమ్, ఉదాహృతప్రమాణజ్ఞలిలే ఫలప్రదత్వాతిరిక్తమాన వుపాయ త్వం సిద్ధియాదు.

“ ఉపాయేగృహరక్షితోః ” ఎన్ఱిటవచనత్తిల్ రక్షకత్వసామాన్యార్థక త్వత్తై త్త్యే తద్భిన్నమాన వుపాయత్వార్థకత్వం శొల్లపట్టదానైయా లే, నిరపేక్షరక్షకత్వరూప విశిష్టత్తుక్కుం, కేవలరక్షకత్వరూప శుద్ధత్తుక్కుం, భేదంనమ్బవి యామైయా లే ఉక్తార్థకత్వం శరణశబ్దత్తుక్కు నమ్బవిక్కున్నుడి ఎన్ఱినేయెన్న వేణ్ణా ; ఇరణ్ణుక్కుం వాన్తవమాన భేదమిల్లావిడిలుం, నిరపేక్షరక్షకత్వావచ్చి న్నా విషయక ప్రతీతివిషయత్వరూప పారిభాషికభేద మున్ఱానైయా లే, తదభి ప్రాయత్తాలేయే అన్దవచన ప్రవృత్తిక్కొరు అనుపపత్తిగన్దము మిల్లామైయా లే.

నను, 'ఉపాయత్వమానదు-రక్షకత్వరూపమే' యెన్నుమదు "ఉపాయే గృహరక్షిణోః" ఎట్లు తుదజ్ఞే "ఉపాయమెష్టాన్ 'ఒరువిరగు' ఎన్ను మాత్రినాగై యాలే, ఇవృషాయత్వం చేతనాచేతనసాధారణనాగై యాలుం, అతివో శరణశబ్దమొరుప్రయోగ త్తిలే యిరణ్ణర్థతై అభిధానమృణ్ణమాట్టామై యాలే, ఇన్వధికారిక్కు అసాధానమాన ఉపాయత్వాన్వయసాయ మిన్వి దత్తిలే శాబ్దమాయ సర్వాధికారిసాధారణమాన గోప్తృత్వవరణమాన్వయగ క్కడనదు" ఎన్నుమశవాగ నరులిచ్చెయ్ద పరికరవిభాగాధికార శ్రీసూక్తి విరుద్ధమ్. ఉపాయత్వం శబ్దశక్తియాలే సిద్ధిక్కిఱదాగ నమృక్కిష్టట్టదా యాలే ఫలప్రదత్వాతిరిక్తమాన వుపాయత్వమిశ్వరనిడత్తిర్ నిరావాధ మాగవే సిద్ధిక్కిఱదెన్నిల్.

ఇననంగతమ్. అచేవధికారత్తిల్—“రక్షిణ్యతీతి విశ్వాసో గోప్తృ త్వవరణస్తథా” ఎట్లుమ్, “సర్వజ్ఞోఽపి హి సర్వేశస్సదాకారుణికోఽపి సన్ | సంసారతన్త్ర)వాహిత్యాత్ రక్ష్యాపేక్షామ్నీతీక్షతే” ఎట్లుం శొల్లుగిఱ పడియే చేతనైకాన్తమాన గోప్తృత్వవరణమను సభేయమాగై యాలుం గోప్తృత్వవరణమిజ్జే వివక్షితమ్” ఎట్లు “అభిధానన్మత్తే స్తాత్వయఃశ్చత్తిర్బలీ యసీ” ఎన్నిఱన్యాయతాలే ఈశ్వరనిడత్తిల్ ప్రయుక్తమాన శరణశబ్దత్తుక్కుని రపేక్షరక్షకత్వరూపార్థతాత్పర్యతై సుప్యక్తమాగనరులిచ్చెయ్దెయాలే

ఇంగు సారాస్వాదినీ వ్యాఖ్యానమిరుక్కుమ్మడి—“ఉపాయార్థై వానకః” ఎట్లు రక్షిత్వత్వవృద్ధాసమ్మణ్ణినదువుం నిక్షేపరత్తోపపాదిత ప్రక్రి యయా గోప్తృత్వమేవోపాయత్వరూపసామాన్యాకారణ శరణశబ్దార్థమా గిఱ దెద్దెక్కాగవత్తనైపోక్తి ఇంగు గోప్తృత్వస్య అనుసభేయవృద్ధాసా ర్థమష్టైష్టదాయిత్రు” ఎట్లు.

ఆగ భగవతి విద్యమానముపాయత్వం ఫలప్రదత్వరూపమత్యంతమే
యామి త్తనై పోక్తి కరణత్వరూపమప్తైష్టదాయిత్యం.

నను భగవతి విద్యమానముపాయత్వం ఫలప్రదత్వరూపమెన్నిచో, పరా
ధికరణత్తిలో “సామాన్యాత్తు ఉపపత్తేశ్చ” ఎన్నిట సూత్రజ్ఞతారే ఈశ్వ
రనిడత్తిలో సేతుత్వరూపాపాయత్వం శొల్లపట్టదాగై యారే, అదుదాన్ ఫల
ప్రదత్వరూపమెన్దుజ్ఞభుక్తభిమతనూనాలో, పునరపి ఫలప్రదత్వప్రత్యుత్పాదనా
ర్థం ఫలాధికరణావృం నిరర్థకమామ్. సేతుశబ్దదాన్ ఉపాయపరమ్. “య
దుక్తం - “అమృతత్వైవసేతుః” ఇతి ప్రాప్యప్రాపసమ్మన్యసజ్జాత్
ప్రాపకాత్పరం ప్రాప్యనుస్తేతి; తన్న; ప్రాప్యస్య పరమపురుషస్య స్వప్రా
ప్తా స్వస్వైవోపాయత్వోపపత్తేః. “నాయమాత్మా ప్రసవనేన లభ్యోన
మేధయా న బహునా శ్రుతేన । యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యః తస్యైవ ఆ
త్మా వివృణుతే తనూస్వామ్” ఇత్యనన్యోపాయత్వశ్రవణాత్” ఎన్దు సేతు
శబ్దత్తై ఉపాయశబ్దత్తారే భాష్యకారర్ వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణి యిరుక్కైయారే.
అగైయారే ఫలాధికరణారహస్యభానుపపత్తియారే ఫలప్రదత్వాతిర్క్త
మాన పుపాయత్వంభగవతి అవశ్యమగ్గీకరక్క వేణుమెన్నిలో. — అప్పడిశొల్ల
వాణ్ణాదు. ఫలాధికరణత్తిలో ఫలప్రదత్వరూపమాన పుపాయత్వమే పురతా
ద్యమ్. పరాధికరణత్తిలో ఫలప్రదనుక్కు ఫలైక్యం పురతాదితమాగై యారే
ఫలాధికరణారమ్మ వైయర్థ్యప్రసజ్గమే యిల్లామైయారే.

కిచ్చి, పరాధికరణత్తిలేయే ఫలప్రదత్వరూపమాన పుపాయత్వమ్మితి
పాదితమానాటం, ఉర్తరాధికరణారమ్మవైయర్థ్యమిల్లై. ఫలాధికరణత్తిలో
అపూర్వత్తుక్కు ఫలప్రదత్వాభావమే సమర్థనీయమాగై యారే.

న చ సహస్రనామభాష్యే “యోగః” ఎన్నిటిరునామవ్యాఖ్యానా
వసరత్తిలో “అన్యైవ నిరుపాధికముక్యపాయత్వం వక్తి—యోగః యుజ్య

తే-ప్రాప్య తే, అనేనేతి. “అకర్త చ కారకే సంజ్ఞాయామ్” ఇతిఘోషో”
 ఎవ్వరులిచ్చెయ్యదపడియే “ఫలదానకర్తృత్వరూపమాన ఫలప్రదత్వమే ఉపాయ
 త్వమ్” ఎవ్వజ్ఞీకరిక్కిలో ఘృష్ణిత్వయానుపసత్తినరుగై యాలే, తదతిరుక్తమాన
 ఫలకరణత్వమే ఉపాయత్వమెట్టు కొళ్ళవేణుమితి వాచ్యమ్: “ఫలసమ్మిధత్వ
 యాకర్షణిరాత్మానం పిప్రీషన్తి సప్రీతోఽలఘ్నలాయ” ఇత్యాదిద్రమిషభాష్య
 త్తిలో శొల్లుగిటపడియే మోక్షార్థభగవత్ప్రసాదహేతుక్కళాగ న్యాసోపాస
 నజ్ఞతైయే శాస్త్రజ్ఞలితో శొల్లుగైయాలే, అనుగళుక్కే స్వసాధ్యభగవత్ప్ర
 సాదద్వారా మోక్షహేతుత్వరూపమాన కరణత్వంసమ్భవిక్కైయాయుం, భగ
 నానుక్కుం కరణత్వమజ్ఞీకరిక్కిలో ప్రయోజనమిల్లామైయాయుమ్. ఆగై యాలో
 ఫలాధికరణోక్తరీత్యా భగవతః ఫలప్రదత్వమేవాజ్ఞీకరణీయమ్. అన్యథా న్యా
 సోపాసనజ్ఞకుక్కు కరణత్వంశొల్లుగిట శాస్త్రీత్తుక్కు వైయర్థ్యంఁరుమ్.

కిచ్చి, “తమేవం విద్వానమృత ఇహ భవతి నాన్యః పథాఅయనాయ
 విద్యతే” ఎన్నిట శ్రుతియాలే వేదనాన్యత్తుక్కు మోక్షయుభ్యోపాయత్వ
 రూపకరణత్వం ప్రతిషేధిక్కుచ్చట్టదాగైయాలే న్యాసోపాసనజ్ఞకుక్కు మో
 క్షకరణత్వాజ్ఞీకారన్పుమాణికమ్.

న చ “స్తభోఽస్యతతమాదేశమప్రాత్యః” ఎన్నిటవిడత్తిలో “అది
 శ్యతే అనేనేత్యాదేశః” ఎన్నిట వేదార్థసజ్ఞిహ శ్రీమాక్తివ్యాఖ్యానావసర
 త్తిలో “కర్తృవృత్తిరీక్తకారకవిషయస్య ఘృణః కథం కర్తృర్థత్వమ్; “వివ
 ఙ్మతః కారకాణి భవన్తి” ఇతిన్యాయేన కర్తురేవ కరణాన్తరనిరపేక్షకత్వ
 లక్షణేన కరణసాధమేయేన రూపేణ సాధకతమత్వేన కరణత్వవివక్షయాఘ
 ఞ్చిత్వయ ఉపపద్యతే” ఎవ్వరులిచ్చెయ్యగై యాలే “ఉపక్రమోపసంహారావ
 భ్యాసోఽపూర్వతాఫలమ్ ॥ అర్థవాచోపపత్తీచ లింగం తాత్పర్యఁనిర్ణయే”
 ఎన్నిటపడియే షడ్విధతాత్పర్యఁలిక్తోపేతమానసద్విద్యయిలె ఘృష్ణిత్వయా

స్తమాన ఆదేశశబ్దతాలే భగవానుక్కుకరణత్వం సుస్పష్టమాగ వరుళిచ్చెయ్యగై
యాలే భగవతఃకరణత్వం శ్రుతిసిద్ధమే-ఇతివాచ్యమ్; ఉపనిషద్భావ్యత్తిలో
మహతాప్రబంధేన ఘృష్ణిత్వయాధ్యత్తై విచారిత్తు ప్రత్యయత్తుక్కు కర్తరిలక్ష
ణాపక్షత్తైయం, “కృత్యల్యుటో బహుళమ్” ఇత్యాదియాలే కర్తర్యసి ఘ
ృష్ణిత్వయాసాధుత్వత్తైయం “నస్తుతస్తు - “ఉపదేశేఽజనునాసికఇత్”
ఇతిసూత్రే “కరణాధికరణయోశ్చ” ఇతిల్యుటా బాధితస్యఘృణః “అకర్త
రిచకారకే సంజ్ఞాయామ్” ఇత్యనేనాప్రసంగమాశక్యం “కృత్యల్యుటో బహు
ళమ్” ఇతి ఘృణో భాష్యసృతాసమ్మతత్వాత్, తస్మాద్యేన కర్తర్యసి
తేనైవ సూత్రేణ ఘృష్ణిత్వే లక్షణాయా అప్రసక్త్యాత్” ఎన్తు శ్రీరంగరామా
నాజముని సమర్థిత్తిరుక్తేయాలే. ఆదేశశబ్దతాలే ప్రకాసనకర్తృత్వమే
యొప్పుయ కరణత్వం శొల్లప్పుడవిత్తై. అతఏవోత్తరత్ర తదుపప్తమ్భకమాగ
భాష్యకారర్—“ప్రకాసితాం సర్వేషామ్” ఎన్దితి మనువచనత్తై ఉదాహ
రిత్తరుళినార్.

కీఞ్చ, భగవతః కరణత్వాజ్ఞీకారం దునికయాపమ్. కర్తృత్వకరణత్వ
జ్ఞకుక్కు వైయ్యధిరణత్వేనైవ లోకత్తిలో కాణ్డేయాలే కర్తృత్వవ్యతిరిక్త
మాన కరణత్వరూపధర్మం భగవతి సమ్భవిక్కుమాట్టామైయాలే. అతఏవ లోక
దేశికసుమ్ తత్త్వకేఖరగ్రన్ధత్తిలో “ఇదుదానే సురిక్కిఅదెన్నవొణ్ణాదు; స్మ
గణత్తుక్కు కరణమిల్లామైయాలే, కరణముమిదుదానే యెన్నవొణ్ణాదు; విరుద్ధ
మాగైయాలే” ఎన్దురుళిచ్చెయ్దార్. “శక్తివిపయకయాత్” ఎన్దిటసూత్ర
త్తిలే ‘అన్తకరణస్య కర్తృత్వే తతోఽన్యత్కరణంస్యాదిత్వన్తః కరణాతిరి
క్తంకరణాన్తరమభ్యుపగన్తవ్యంస్యాదితి’ ఎన్దుపరదుంవ్యాఖ్యానమ్పణినాగ్గళో.

అగైయాలు క్తయుక్తిగళాలే భగవతః పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షమ్పితి
కరణత్వం సమ్భవియాదు; అపితు మోక్షాఖ్యఫలప్రదత్వమే—ఎన్దుశొన్నార్గళో.

సి ధా న్త మ్ ---

ఇగువుం సత్సమ్న)దాయార్థ పరిజ్ఞానమిల్లాదాన్ శొంఘంబా దై.

సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వశక్తి నాన వెమ్బెరుమానుక్కు పరమపురుషార్థలక్షణమోక్ష తైక్కుఱ్ఱిత్తు పాయత్వరూపరణత్వం సమ్భవిక్కుమ్. “అమృతస్యైష సేతుః” “నివాసశరణం సుహృత్” ఇత్యాదిప్రమాణజ్ఞానాలే కరణత్వరూపమాన వృపాయత్వం శొల్లవ్వుట్టదాగై యాలే. కరణత్వరూపమాన-వ్యాపారవిదసాధారణకారణత్వమ్. ప్రకృతత్తిల్ “తమక్రమం పశ్యతి వీతశోకః ధాతుః ప్రసాదాత్ మహిమానమీశమ్” ఇత్యాదిగుత్త్యా మోక్ష సేతుభూతప్రసాదవిశేషమే వ్యాపారత్వేన వినశీతమ్. అదుదానెల్సిగు ముడ్డానాలుం చేతననుడైయ ప్రాతికూల్ప వ్యవసాయ నిష్కృతిమాత్రతాలే కల్యాపధానత్తై యడై గిఱిగు. భక్తిప్రపత్త్యాదిగళాన్ నూతనమాగ వుడ్డానిజున్దు.

ఇష్టపియే శ్రీభాష్యత్తిల్ రచనానుపపత్త్యధికరణత్తిల్ “దయాహి నామ - స్వాధీనిరపేక్షా పరదుఃఖాసహిష్టుతా. సాచస్వశాసనాతిన్మత్తివ్యవసాయిన్యపి వర్తమానా నగుణాయానవల్పతే. ప్రత్యుతాపుంస్త్వమేవావహతి. తన్నిగ్రహ వీన తత్రగుణః. అన్యథా శత్రునిగ్రహదీనామగుణత్వ ప్రసక్తాత్. స్వశాసనాతిన్మత్తివ్యవసాయ నిష్కృతిమాత్రేణానాద్యనన్త కల్యాపచితదుర్విషహీనన్తాపరాధానశ్రీ కారణ నిరతిశయసుఖసంవృద్ధయే స్వయమేవ ప్రయతతే. యథోక్తం—“తేషాం సతతయుక్తానాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకమ్ । దదామి బుద్ధియోగన్తం యేన మాముపయాన్తి తే ॥ తేషామేవానుకమ్పార్థమహమజ్ఞాన జన్తమః । నాశయామ్యాత్మభావస్థో జ్ఞానదీపేన భాస్వతా “ఇతి” ఎన్దురులిచ్చెయ్దాన్.

ఆధ్యానం—“యద్యద్యుక్తం ల్పనియుతా నుభవేఽప్యసాశ్యం తత్క్రిచ్చి
షం సృజతి జన్తురీకాత్తాన్దే । ఏనం సదా నకలజన్మను సాపరాధంతామ్య
స్యహా తదభిసద్ధివిరామమాత్రాత్” ఎవ్వరులిచ్చెయదార్.

ఆహ్వానం తత్త్వసారత్తిల్—“దుష్కముకప్యవసాయతస్తువిరతో
యస్తస్య పుంసః పురా భూయో జన్మనమాన్తితాన్యగుణితాన్యాగాంస్యనాద్య
త్యయత్ । తస్మాన్ వ్రతాభాప్తయే చ యతలే లక్ష్మీనహాయస్వ్వియంతత్యా
రుణ్యపురస్సరో గుణగణ ప్రస్థాయముజ్జ్వల్మతే” ఎవ్వరులిచ్చెయదార్.

అతఏవ లోకాచార్యర్ “ఉన్మనత్తాలెన్నినైన్దిరున్దాయ” ఎన్నిఅపడి
యే ప్రాప్తిక్రపాయమవన్నినైవు. అదుదానెప్పోదుముట్టు అదుఫలిప్పదు ఇవ
న్నినైవుమాఱినాల్” ఇత్యాహుః.

ఉదాహృతశ్రీనూక్తిగళాలే మోక్షోపయోగియాన భగవద్గుణత్తుక్కు
ప్రాతికూల్య వ్యవసాయ నిష్కత్తిమాత్రత్రాలే సముజ్జ్వల్మణం స్పష్టమాగ నరుళి
చ్చెయ్యవ్వుట్టదానైయాలే, తద్వారా భగవానుక్కు మోక్షరణత్వం ప్రామా
ణికమే.

అభియుక్తరాన నిగమా వ్రదేశికునం ద్రవిడోపనిషత్తత్వయకరత్నావలి
యిల్—“దేశస్థీమాన్ స్వసిద్ధేః కరణమితివద స్నేకమర్థంసహస్రేనేవ్యత్వా
దీన్ దర్శాన్ ప్రభగిహ శతకైర్నక్తి తత్స్థాపనార్థాన్ । వికైకశ్యాత్పరత్వా
దిషు దేశగుణేష్వయతస్తే తథాతే తత్తద్గదాగుణానామనువిదధతిత్వబ్ధి
యః పశ్యేనక్థ్యైః ॥ సేవ్యత్వాదోగ్య భావాచ్ఛభతనువిభవా త్వర్వభోగ్య
ధికత్వాచ్చేయ ప్రధేతుదానా చ్ఛ్రితవివశతయా స్వాశ్రితానిష్టహృత్వాత్ ।
భక్తచ్ఛబ్దానువృత్తే ర్నిరుపధికనుహృద్భవత సుత్వదవ్యాం సాహాయ్యచ్చ
స్వసిద్ధేస్వయమిహ కరణం శ్రీధరఃప్రత్యపాది” ఎవ్వుమ్, తత్త్వజీకైయిల్

“ప్రాప్యత్వం బ్రహ్మణస్సిద్ధ్యేష్పహ్మణత్వస్య కీర్తనాత్ । స్వప్రాప్తేస్సాననత్వం హి బ్రహ్మణత్వమిహోన్యతే ” ఎఱ్ఱమరులిచ్చెయదార్.

ఇప్పటి భగవతి మోక్షరూప ఫలత్తుక్కగ కరణత్వమాచార్యున మృతనాఁ యాలే భక్తిప్రపత్త్యాదిగల్గెల్లాయుపాయభూతభగవత్ప్రసాదజన్యజ్ఞతాం, అనాన్తర వ్యాపారజ్ఞకైష్టవశ్య మంగీకరిక్కవేణుమ్.

ఇప్పటియే న్యాయసిద్ధాంజన త్తిల్ జీవపరిచ్ఛేద త్తిల్ “అమానవకర స్సర్వాదారభ్య చాసాముక్తః, తతఃపూర్వస్సర్వోఽప్రసూయవ్యాపార ఏవ” ఎఱ్ఱమరులిచ్చెయదార్.

అతఏవ లోకాచార్యుడు— “సృష్ట్యనతారాదిముఖత్తాలే పణ్ణిన కృషిఫలమ్, ఆగువుమననదిన్నరుళే” ఎఱ్ఱమరులిచ్చెయదార్.

“ఇప్పటి ఉపాయ తై స్వీరిత్తు ఇనువేపొగుపొక్కాగ్ త్తిరియుమధి కారీక్కు ఫలవేషమిరుక్కుమ్మడి ఎన్నెన్నిల్-జితేన్ద్రియత్వమృగమహాయ్, కైజ్కయక సిద్ధి చరమమాయిరుక్కు మిత్తనైయు ముపాయఫలమెన్ను మిడ త్తైయరులిచ్చెయదార్. ప్రథమత్తిలే యిత్తియుమ్మోగు జితేన్ద్రియనాయ్ కొండ్లు యిత్తియవేణుముపాసకనుక్కు. జితేన్ద్రియత్వముపాయఫలమిన్వధి కారీక్కు. ఎఱ్ఱనెయెన్నిల్ “ఎన్నైత్తీమనజ్జేడుత్తాయ్ ” “మరువిత్రొ మ్మనమేతద్దాయ్ ” ఎఱ్ఱ జితేన్ద్రియత్వ మవనాలే యెన్నుమిడతైచ్చొల్లి, జితేన్ద్రియనానవాతే భగవదనుభవత్తుక్కువకరణమాన భక్త్యాదిగల్ తన కుత్తానే ఉడ్డాగిఱడికి ఎన్నిల్—“మయర్వజమతినలమరుళినన్ ” ఎఱ్ఱ ‘భక్తిరూపాపన్నజ్ఞాన త్తైయుం తానే తద్దాన్’ ఎన్నెయాలే భక్త్యత్పత్తియు మవనాలేయెన్ను మిడముం కొల్లినిన్టదు. ఆనాలుత్పన్నెయనభక్తిక్కువర్ధక రారెన్నిల్ - “కాతల్కడల్పురైయవిళైవి త్తకారమర్యేనినబ్బణ్ణన్” ఎఱ్ఱ

‘అపవేద్యం’ ఎన్నుమివంశొల్లి, వృద్ధిక్మైత్యేదెన్నిల్, — “అదనిల్ పెరియవెన్నా” ఎఱ్ఱతత్త్వత్రయన్మైయం విభాక్మైత్యైక్మైశ్శుమ్మడి పెరుగి నపడిశొల్లి, “ఎన్నవావటచ్చుదాయ్” ఎఱ్ఱ తన్ తిరువాయాలే ఆరులి చెయ్యైయాలే శరీరసమ్మన్మై యటుఱ్ఱ దేశవిశేషత్తిలే కొట్టుపోయ్ సుళ్ళేపిత్తులైక్కట్టినా నెవ్వుదాయ్” ఎఱ్ఱ నమ్మిత్తుళు మరులి చెయ్యదార్.

నను— “భక్త్యానూమభిజానాతి యావాన్ యశ్చాస్మిత్ తత్త్వతః తతో మాం తత్త్వతో జ్ఞాత్వా విశతే తదనంతరమ్” ఇత్యాదిస్మృత్యుపబంధితజ్ఞాన “స్మృతిలవ్వే సర్వగ్రన్థీనాం విప్రమోక్షః” “భిద్యతేహ్యసయగ్రన్థి శ్చిద్యతే సర్వసంశయాఃక్షీయన్తే చాస్యసంపాదే తస్మిన్ దృష్టే పరావరే” “తమేవం విద్వానవృత ఇహ భవతి నాన్యః సన్ధా ఆయనాయ విద్యతే” “బ్రహ్మవిదాహ్నోతిపరమ్” “న్యాసమేషా నైవసామతిరితమాహుః” ఇత్యాదిశ్రుతివాక్యజ్ఞాతే న్యాసోపాసనజ్ఞుక్మై మోక్షముఖ్యోపాయత్వవిధిక్మై పుడుగిటదాగై యాలుమ్, “ప్రసత్తైతస్యోక్తే ప్రపదనవిధ్యాసనగతి” ఎన్నిట వాచాయః శ్రీనూక్తియాలమ్, అవైగళుక్మై భగవత్ప్రసాదద్వారా మోక్షహేతుత్వం శొల్లప్పట్టదాగై యాలుమ్, న్యాసోపాసనజ్ఞుక్మై మోక్ష కరణత్వముం, భగవతః కలప్రదత్వముం ప్రామాణికమెన్నిల్, — మైవమ్.

“ఉపాదత్తే సత్తాస్థితినియమనాద్యైశ్చినచితౌ స్వముద్దిశ్య శ్రీమా నితి వదతి వాగౌపనిషదీ । ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం నతు గుణావతస్త్వాం శ్రీరంగేశయ శరణమవ్యాజ మభజమ్” “సత్తాస్థిప్రయతన ప్రముఖేరుపాత్తం స్వార్థం సదైవ భవతా స్వయమేవ విశ్వమ్ । దీపప్రకాశ తదిహ త్వదవాప్తయే త్వమవ్యాజసిద్ధమనపాయముపాయ మాహుః” “ఆర్తే హ్యుపాసనా తదన్యవిషయే ౨ పుచ్చిన్నదేహోస్తరా వహ్నియజేరనపేక్షణా త్తమభృతాం సత్త్యాదివద్యవిసీ । శ్రీరంగేశ్వర యావదాత్మనియతత్వత్పార

తస్మాద్విచితా త్వయ్యేవ త్వదుపాయధీరపిహితస్వాపాయభావాస్తు మే” ఇత్యాద్యాచాయః శ్రీసూక్తికలిలో భగవానుక్నే తత్ప్రాప్తిః తులనామోక్షం ప్రతినిరపేక్షోపాయత్వత్తై యరుళిచ్చెయ్దు, ప్రపత్తిక్కుపాయత్వ నిషేధ త్తైయు మరుళిచ్చెయ్దుగాలే, ఎమ్మెరుమానుక్నే అసాధారణకారణత్వ గూఢకరణత్వం ప్రామాణికమ్. న్యానాదిగళుక్కు కరణతానిర్వాహకవ్యాపారరూపత్వ మేయుశ్శదు. ఇవ్వర్థత్తై “త్వయ్యేవ త్వదుపాయధీరపిహితస్వాపాయభావాస్తుమే” ఇత్యాదియాలే సూచిప్రీతిరుళినార్. ప్రపత్తిక్కు “త్వమే వోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః” ఇత్యాదిప్రమాణజ్ఞశాలే ఉపాయాధ్యనసాయరూపమాన సుపాయత్వం కూడాదెప్ప భిక్రేత్య “అపిహితస్వాపాయభావాస్తు మే” ఎవ్వరుళిచ్చెయ్దుదార్. న్యాయసిద్ధాంజనత్తిలుమ్ “ఇయం కేవలక్ష్యోహోపాయస్వప్రత్యయాత్మికా । స్వహేతుత్వధియం రుద్రే కిం పున స్సహకాంక్షామ్” ఎవ్వు స్పష్టమాగ వరుళిచ్చెయ్దుదార్.

న న “ప్రపత్త్యై తస్మాక్తై ప్రపదసనిదిధ్యాసనగతీ” ఎన్ది అవిడత్తిలో మోక్ష హేతుభూతభగవత్ప్రసాదహేతుత్వేన న్యాసోపాసనజ్ఞతై విధిక్కుష్ట మగతనవాగ వరుళిచ్చెయ్దుదపడియాలే భగవత్ప్రసాదద్వారా న్యాసాదిగళుక్నే అసాధారణకారణత్వమాచాయః భిమతమితివాచ్యమ్; “నిదానస్తత్రాపిస్వయమఖిలనిమాణనిపుణః” ఎవ్వు న్యాసోపాసనాదిగతై సిద్ధోపాయ భూతభగవత్ప్రసిఫలజ్ఞశాగ అవిడిత్తిలేయే అరుళిచ్చెయ్దుదారాగాలే, ఉపాయఫలీభూతవ్యాపారవిశేషాత్మకన్యాసాదిగళుక్కుపాయత్వం కేరామైయాలే. ఇప్పడియే సారాస్వాదినీవ్యాఖ్యానత్తిల్ — “తథాచ స్వత ఏవ రక్షణదీక్షితనాయ్కొణ్ణు స్వప్రాప్తేరవ్యవహితోపాయమాగాలే యాలే అననే ప్రధానోపాయమెవ్వదుక్కు త్తట్టిల్లెయ్దుదాయిల్లి. ఇమ్మాత్రమన్తి క్నే అన్ద ప్రసదనోపాయజ్ఞశుం, తద్దేతుసుక్రతపరిపాకముం తదధీనజ్ఞశాగె యలుం, అనన్

ప్రధానోపాయమెన్దితార్ - నిదానమిత్యాదియల్, తత్రాపి- సుకృతపరిపాకహేతుతదారోహేఽపీత్యర్థః. స్వయమితి-స్వప్రాప్తేరవ్యవహితోపాయమాన తాన్ తత్ప్రతిబంధకనివృత్త్యర్థవ్యవహితోపాయాదిగళుక్కుం మూలకారణమెష్టపడి. తత్తోషపత్తిసూచనం-అఖిలనిర్మాణనిపుణ ఇతి.” ఎష్టుమ్, సారదీపికైయిల్—ఉపాయ ఇతి. భగవత్ప్రాప్తేర్మృత్యుసాధనమ్. ఉపనిషదధీతః—“అమృతస్యైష సేతుః” “య అత్సదా” “యమేవైషవృణుతే తేన లభ్యః” “ధాతుః ప్రసాదాన్మహిమానమాశం” ఇత్యాన్యవనిషత్సు అభీతనాన భగవానే. అనాద్యాజ్ఞాతిలబ్ధనకుపితనాన భగవానుడైయ ప్రసదనార్థమాగ భక్తిప్రసత్త్యుపాయజ్ఞో అవ్యవనిషత్తుక్కులిలే విధిక్కుప్పట్టన.

“ఓమిత్యాత్మానం ధ్యాయథ” “ఓమిత్యాత్మానం యుజ్జీతి” “తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యేత్” “తమేవశరణంగచ్ఛ” ఎష్టన్త వ్యాజ్యథాన భక్తిప్రపత్తిగలిలే ప్రవేశమృహత్తాన సుకృతవిశేషత్తాల్పజ్ఞామ్. అన్త మహత్తాన సుకృతవిశేషసిద్ధియుం కరణకేబరప్రదాతావాన వీశ్వరనేయుజ్ఞాక్కుమ్. అతోమోక్షప్రధానసాధనం భగవాన్ ఎష్టు కాట్టప్పట్టదు” ఎష్టుమ్, సారప్రకాశికైయిల్—“సుకృతపరిపాకేఽపి భగవత ఏవ హేతుత్వే నియామకమాహ-అఖిలనిర్మాణనిపుణ ఇతి. “అనోరణీయాన్మహతోమహీయాన్ ఆత్మాగుహాయాం నిహితోఽస్య జన్తోః । తమక్రతుం పశ్యతి వీతశోకః ధాతుః ప్రసాదాన్మహిమానమాశమ్” “సప్రపాణాః ప్రభవన్తి సర్వే” ఇత్యాదిభిన్నర్వకారణత్వేన ప్రమితత్వాదిభాషః” ఎష్టుమ్, సారవివరణీయిల్—“మహతా సుకృతేన - యదృచ్ఛికసుకృతాదినా, తత్రాపి మూలకారణం భగవానేవేత్యాహ - నిదానమితి. తత్రాపి- సుకృతపరిపాకేఽపి, అఖిలనిర్మాణనిపుణః-సర్వస్వస్థాభగవానేవ నిదానమిత్యర్థః. తథాచోక్తమాచార్యైరేవ సంకల్పనూయోదయే—“విధిః కలహకల్పనావిషమవృత్తీలీదయాపరిగ్రహణకాతుకప్రథితపారవశ్యః ప్రభుః । స్వలక్షితసముద్యమే సుకృతలక్షణే కృతచి

ద్దుజాతుతలిపిశ్రమాదుపనిపాతినః పాతినః “ఇతి” ఎన్టుం వ్యాఖ్యానంపట్టి నాగ్నల్.

ఇట్లాంభక్తిప్రసత్తిగతుక్కు సిద్ధోపాయఫలత్వత్రైయుం, భగవత్ప్రాప్తిప్రతిబంధకాన్యథాజ్ఞానాది నివృత్తిఫలకతయా న్యనహితోపాయత్వయాపమాన ప్రధానోపాయత్వత్రైయుమరుళిచ్చెయ్యెయలే మోక్షమన్వితీకరణత్వరూపమాన ప్రధానోపాయత్వం భగవానుక్లేయ్యెయ్యె సమ్మదాయ సమర్థితమానవన్ధం ప్రతిపాదితమయ్యెయ్యె.

స చ న్యాసోపాసనజగుక్కు మోక్షకరణత్వమంగీకరియవిడిల్ ఫలాధికరణవిరోధం వరుమ్. అట్లు భగవతః “ఫలమత ఉపపత్తైః” ఇత్యాదిమాత్రగణజ్ఞానాలే అనుష్ఠితసాధనవాన్ధగుక్లే తత్తదభిలషితఫలప్రపత్వమాత్రమేప్రతిపాదిక్కుష్పట్టదాగైయలే ఇతి వాచ్యమ్; ఫలాధిరణత్వోభగవానుక్కుపాయత్వసమానాధికరణమాన ఫలప్రపత్వమాత్రం శొల్లప్పడవిట్టై కిన్టుజైమిని మతానుయాయితాన మీమాంసార్థతాలే ధర్మతుక్కు యా దృశ్యఫలప్రపత్వమంగీకర్కుష్పట్టనో, అప్పడిష్పట్ట ఫలప్రపత్వమే సర్వేశ్వరమక్కుం ప్రతిపాదిక్కుష్పడుగిజదు. అదావదు-యాగాదిగతుక్కు స్వజన్యమాన వపూర్వద్వారా ఫలసాధనత్వరూపమాన కరణత్వాత్మకమే యొల్లియ కేవలఫలప్రపత్వరూపమస్తు. ఇవ్వర్దమ్—“ధర్మం జైమిచిరత ఏవ” ఎన్నిటి మాత్రత్తిలే నూచిప్పిక్కుష్పట్టదు. “యాగాదిముపాసనాత్మకం ధర్మమేవ ఫలప్రదం జైమిరీరాచాయో మన్యతే. అత ఏవ - ఉపపత్తేశ్చితత్వాచ్చేత్సన్ధః. లోకే కృష్యాదేర్మర్థినాదేశ్చ కర్మణ ఏవ సాక్షాత్పరమృరయావా ఫలదాయిత్యదర్శనాత్; వేదేఽపి తజైవ యుక్తమిత్యుపపత్తిః. ఉపపద్యతేచాపూర్వద్వారేణ సాధనత్వమ్. “యజేతి స్వర్గకామః” “బ్రహ్మవిదాస్మి తిసరమ్” ఇతికామినః ర్తవ్యతయా కర్మవిధానాన్యథానుపపత్త్యై కర్తృవాపూర్వద్వారేణ ఫలసాధనమిత్యవగమ్యతే ” ఎన్టు దీపమ్.

తస్మత్సనిరసనపూర్వకమాగ భగవానుక్నే సర్వఫలసాధనత్వరూపమాన సర్వఫలప్రదత్వం “పూర్వస్తు బాదరాయణో హేతువ్యపదేశాత్” ఎన్నిట సూత్రత్రాతే సిద్ధాన్తిస్కృష్టః. ఇప్పటి మీమాంసకాభిమతకత్యా ఫలకరణ్యరూపమాన ఫలప్రదత్వమే ఫలాధికరణసిద్ధాంతమగ్రయాత్ తనధికరణవిరోధగన్ధమేయై.

ఫలప్రతికరణమూతమాన యాగాదిగతుక్నే ఫలప్రదత్వంపూర్వమిం మాంబైయిత్ నవమాధ్యాయత్రిత్ ప్రభనుపాదిత్రిత్ “అపి వా శబ్దపూర్వత్వాత్ యజ్ఞకర్మప్రధానంస్యాత్ । గుణత్వేదేవతాశ్రుతిః” ఎన్నిటసూత్రజ్యతిలే స్థాపితకృష్టః. తథా చ శబ్దభాష్యమ్—“అపివేతి. పక్షోవ్యాసర్వతేనచైతదస్త్రీ - యదుక్తం - దేవతాశ్రయోజకేతి । యజ్ఞకర్మప్రధానంస్యాత్ - యజతేద్రాతమపూర్వం. కుతః, శబ్దపూర్వత్వాత్ - యద్ధి ఫలం దదాతి, తత్ప్రయోజకమ్. ‘ఇదం ఫలం దదాతి’ ఇత్యేతత్ జ్ఞానం శబ్దపూర్వకమ్, న ప్రత్యక్షాదిభిరసగమ్యతే. శబ్దశ్చ యజతివాచ్యాత్ ఫలమాహ. నదేవతాయాః కథమసగమ్యతే, దర్శపూర్ణమాసయోః కరణత్వేననిర్దేశః. “దర్శపూర్ణమాసాభ్యాంస్వర్గకామాయజేత్” ఇతి. తథా “జ్యోతిష్టోమేనస్వర్గకామో యజేత్” ఇతి. యజత్యర్థస్య హి స్వర్గకామేన సమభివ్యాహరః. నదేవతాయాః” ఇతి.

ఇంగుం - ఫలకరణత్తుక్నే ఫలప్రదత్వం ప్రతిపాదికృష్టదాగ్రయాత్, అన్దన్యాయత్త్రాతే ఫలాధికరణత్తియం ఫలసాధనత్తుక్నే ఫలప్రదత్వముం ప్రతిపాదికృష్టదాగక్కొల్లిల్ ఒరువనుపపత్తియమిల్లై.

నచ—స్వతన్త్రినాన భగవానిడత్తిలే కర్తృధీనసిద్ధికమాన అపకృష్టా స్వతన్త్రికారకత్వరూప కరణత్వజ్కొళ్ళుగై, రాజావినిడత్రిత్ భృత్యత్వార్హో పమ్మాలే అనుచితమితి వాచ్యమ్; అచేతనత్వసమానాధికరణమాన కరణత్వం

కర్తృధీనసిద్ధికతయాపకృష్టమానాం, సర్వశక్తియాన సర్వేశ్వరనిడత్తిల్
 ధర్మిగాహక ప్రమాణసిద్ధమాన కరణత్వం స్వభిన్నకర్తృధీన సిద్ధిః త్వేన అప
 కృష్టత్వమల్లామైయాతే. కరణాన్తరనిరపేక్షమాగ కాశ్యోత్పాదన సామర్థ్య
 రూపాతిశయిత శక్తిప్రయోజక మాన కరణత్వముత్కర్ష రూపమాగైయాతే రా
 జని భృత్యత్వాహోపతుల్యత్వం శొట్టుగైయుమనంగతమ్.

ఇప్పడియే శ్రుతప్రకాశితైయిలా దేశ శబ్దార్థవిచారావసర త్రిల్—
 “ఉపక్రమేతావత్ “ ఉత తమాదేశమప్రాప్త్యః” ఇత్యత్రాదేశశబ్దేన ప్రశా
 సితాభిధీయతే. అత్రశ్లోకా ఆచార్యపాదైరుక్తా—“ఛాన్దోగ్యే కేచిదాహు
 ర్దిశ తిరుతతమాదేశమప్రాప్త్య ఇత్యత్రాజ్ఞూర్వస్తూపదేశం ప్రకటయతి సత్తో
 నప్రశాస్తం ఘృణన్తః । నోకర్తృత్వస్తి కర్మణ్యగణి ఘృణా సత్కర్తృత్వాస్తా
 నకర్మస్యాత్ స్వాత్కర్మోపదేశే తదిదముత తమాదేశవాచోపదేశ్యమ్॥ అత్ర
 బ్రూమః ప్రశాస్తం నవతి దిశిరసావాఙ్ముఖేనోపదేశం శాస్తా సోఽతి ప్రసి
 ధ్ధినహిపర ఇహ చాపేక్షితార్థప్రసక్తః । యుక్తోఽసాధారణోక్త్యా ఘృణగణి
 కరణేఽప్య త్రవైసక్షికత్వం శాబ్దోక్తం కారకాణాం నను కరణతయా కర్తరి
 స్యాద్వివక్షా “ఇతి.” ఇత్యారభ్యమహతాప్రబద్ధేన ఘృష్ణిత్యయోపపత్తిః ద
 ర్శనపూర్వకమాగ “ఘృష్ణిత్యయస్య కరణే వ్యుత్పన్నత్వాత్ “వివక్షాతకార
 కాణాం ప్రసృత్తిః” ఇతిశాబ్దోక్తన్యాయేన కర్తృత్వేన కరణాన్తరనిరపేక్ష్య
 ణసాధకతమత్వవివక్షయా తథాప్రయోగ ఉపపద్యతే” ఎన్నమశవాగ భగ
 వతః కరణాన్తర నైరపేక్ష్యరూప సాక్షాత్కరణత్వ మరుభిచ్ఛేయ్యవృట్టదు.

ఇట్లం పద్విధతాత్పర్యయక లింగోపేతమాన సద్విద్యావాక్యత్రిల్
 భగవతి ఘృష్ణిత్యయాన్తాదేశశబ్దతాతే కర్తృత్వసమానాధికరణకరణత్వం
 స్వాభావికమాగ నిర్దేశిక్రష్టదాగైయాతే ఒరు అనాచిత్యముమిల్లె. అత
 ఏవ “నస్వేనైవ ఫలప్రదః ఫలమపిస్వేనైవ నారాయణః” ఎన్నితి మురాది

మిశ్రమైయ ప్రయోగముం శేరుమ్. “స స్వేనైవ ఫలప్రసః” ఎన్ని అవిడత్తిల్ ‘స్వేన’ ఎన్ని అతృతీయై కరణే తృతీయైయప్టు, కిస్తు హేతువిలే యెన్ను వొణ్ణాదు : ఫలప్రదమక్కు హేతుశొల్లామల్ పోనాలుం సిద్ధికైయాలే, ‘స్వేనైవ’ ఎన్ని అదిర్కు నైయక్కం వరుమాగైయాలే.

ఇప్పుడి అరుళిచ్చెయ్ క శుతప్రకాశికాచాయా శ్రీమాక్తివిరోధనూగ వరుళిచ్చెయ్ ద భావప్రకాశికాది గ్రంథజ్జల్ అన్యపరజ్జలాగైయాలే అన్యదాదిగ ఫుక్కు అనాదరణీయజ్జ శేన్నుమిడం గురుభావప్రకాశికా శరణశబ్దార్థవిచారాదిగ్రంథజ్జల్ మహతాప్రబంధేన అరుళిచ్చెయ్యప్పట్టాదాగైయాలే, ఇట్లు విస్తరేణ శొల్లప్పడవిల్లె.

తత్త్వటీకైయిల్ నిగమాన్తదేశికముం “వివక్షాతః కారకప్రవృత్త్యా కర్తురేవ కరణత్వవివక్షయా ఘోరోవ్యుత్పత్త్యుపపత్తేః” ఎట్టు వ్యాసాచార్యానుగుణమాగవే అరుళిచ్చెయ్ దార్.

నచ ‘బ్రహ్మత్తుక్కు కరణత్వజ్జొల్కిల్ “వికరణత్వాన్నేతిచేత్తదుక్తమ్” ఎన్ని అ నూత్రవిరోధం వరుమ్. అట్లు ‘బ్రహ్మత్తుక్కు కరణమిల్లామైయాలే విచిత్రకార్యాత్వాదనం సమ్భవియాదు’ ఎట్టు పూర్వపక్షమ్మణ్ణి “శ్రుతేస్తు శబ్దమూలత్వాత్—ఆత్మని చైవం విచిత్రాశ్చ హి” ఎన్ని అవిడత్తిల్ బ్రహ్మత్తుక్కు విచిత్రానన్తశక్తియోగముణ్ణాగైయాలే కరణమిల్లావిడిలుం విచిత్రకార్యాత్వాదనం సమ్భవిక్కుమెట్టు సిద్ధాన్తికైయాలే ఇతి వాచ్యమ్; బ్రహ్మత్తుక్కు కరణత్వం సిద్ధమాగైయాలే కరణాన్తరాభావత్తై అవిడత్తిల్ శొల్లాగైయాలే స్వాత్మకరణత్తై నిషేధికామైయాలే, లోకత్తిల్ స్వభిన్నమాన మారుకరణత్తై యపేక్షితై కర్తావానవన్ ఒరుకాయాం శేయ్యక్కాణ్ణెయాలే అన్త న్యాయత్తాలే పూర్వపక్షం వరుగైయాలే అన్తవిరోధమే యిల్లె.

ఇట్లు ధమిగ్రహం ప్రమాణబలత్వం “శ్రుతేస్తుశబ్దమూలత్వాత్” ఎన్నిటపడియో కరణత్వమనశ్శ్రమశ్చీకరణీయమే.

“నహి తత్కరణం లోకే వేదే వా క్షిప్తిదీప్యశమ్ । ఇతికర్తవ్యతా సాధ్యే యస్య నామగ్రహేఽర్థిలా” ఎన్నిట వభియుక్తర్ శ్రీమాక్తియిన్పడి యే కరణత్వముక్తుక్కు ఇతికర్తవ్యతాసాపేక్షత్వముజ్ఞానై యాలే యెమ్మెరుమా నుక్కు కరణత్వజ్ఞోశ్శుమ్మెబ్బదు, అవనుక్కుం ఇతికర్తవ్యతాయాపయత్తి-క్షిప్తా సాపేక్షత్వజ్ఞోశ్శు వేదీపరుగై యాల్ నిరపేక్షోపాయత్వసిద్ధాంత భంగంవరు మెన్నవేజ్ఞా; చేతనస్థితిసాధ్యమాన యాగాదిరూప ఫలకరణత్వము స్వయ మచేతనమాగై యాలే స్వరూపసిద్ధియిలుమ్, ఫలోపధానత్తియం సామర్థ్యమి ల్లామైయాలే ఇతికర్తవ్యతాద్యపేక్షై మీనాంసర్వథాలే కొళ్ళప్పట్టను. సిద్ధ నాయ్, సర్వజ్ఞనాయ్, సర్వశక్తనాయ్, కరణభూతనాయురక్కిట వీశ్వరసు క్కు పరాపేక్షైయిల్లామైయాలే అజ్ఞసాపేక్షనష్టు. అభియుక్తోక్తకారితై యా గాదిరూపాచేతనకరణస్వరూపపరమాగై యాలే విరోధమిట్టె.

కించ యేనకేనాప్రిప్రకారేణ పణ్ణప్పట్ట ధర్మశ్రవణానుమోదన భగవ న్నామగ్రహణాంజల్పజ్ఞాతేసుకృతాదిగళుక్కుం ఫలకరణత్వం ప్రమాణసిద్ధమా గై యాలే అంగసాపేక్షై యుజ్ఞాగవేణుమెన్నిట నిర్బద్ధమిట్టె. విధీయమానమా నత్తుక్కే యింద నియమమెన్నిల్ - ఆనాల్ రాగప్రాప్తమాన సిద్ధోపాయత్తు క్కు మంద నియమమిట్టెయెన్టు కొళ్ళుగై ఉచితమామ్.

నను మోక్షరూపఫలత్వైక్కుటిత్తు యెమ్మెరుమానుక్కు కరణత్వరూప మాన పుపాయత్వం సమ్భవియదు; “ముముక్షుర్భ్రహ్మోపాసీత” “శాన్తో దాంత ఉపరతస్తితితుస్సమహితో భూత్వాత్మస్యేవాత్మానం పశ్యేత్” “బ్రహ్మణే త్వామహన ఓమిత్యాత్మానం యుంజీత” “తస్మాన్నాస్యసమే పాంతపసా మతిరిక్తమాహుః” “ముముక్షుర్వై శరణమహమ్భివద్యే”

“మన్మనాభవ మద్భుతో మద్యాజీ మాం నమస్కురుమామైవైష్యసి” “నా మేకం శరణం న్రజ” ఇత్యాదిగళాలే మోక్షంప్రతి భక్తిప్రపత్తిగళుక్నే సాధనత్వం విధిక్ర-ష్టదానైయాలుం, బరుఫల తైక్కుటిత్తు కరణద్వయాజీకారం నిష్ప్రయోజనమానైయాలుం, విధిప్రత్యయత్తుక్కు బలసరనిష్టానమబధీప్త సాధనత్వార్థకత్వం తాన్విక్రగళాలే అంగీకరిక్ర-ష్టదానైయాలుం, భగవతి శ్రూయమాణమాన వుపాయత్వమగత్యా ఫలప్రదత్వరూపమైవై కొళ్ళవేణుమెన్నిలో :-అప్పడివేడ్డా. “ముముక్షుర్భ్రహ్మో పాసీత” ఇత్యాదిగళిలో శ్రూయమాణలిజాదిప్రత్యయజ్ఞుక్కు—“ఏవచ్చసతి లిజాదేఃకోఽయ మర్థః సరిగహీతో భవతి. ‘యజ - దేవపూజాయా’ మి తి దేవతారాధనభూతయాగాదేః ప్రకృత్యర్థస్య కర్తృవ్యాపారసాధ్యతాం వ్యుత్పత్తిసిద్ధాం లిజాదయోఽభిదధతీతినకిచ్చిదనుపపన్నమ్. కర్తృవాచినాం ప్రత్యయానాంప్రకృత్యర్థస్య కర్తృవ్యాపారసమ్బంధ ప్రకారోహివాచ్యః” ఎన్నిట వేదార్థసంగ్రహ శ్రీనూక్తియిన్బడియే కృతీసాధ్యతామాత్రార్థకత్వం సిద్ధాంతసిద్ధమానైయాలే కరణత్వార్థకత్వమిల్లామైయాల్.

ఇప్పడియే జిజ్ఞాసాధికరణ శ్రీభాష్యత్తిలుం —“అహో విధివాక్యేష్య పిధాత్వర్థస్యకర్తృవ్యాపారసాధ్యతామాత్రం శబ్దానుశాసనసిద్ధమేన లిజాదేర్వాచ్యమితి అగ్యసనీయతే. ధాత్వర్థస్యచ యాగాదేరగ్నాదిదేవతాస్తర్యామిపరమపురుషసమారాధనరూపతా, సమారాధితాత్మరమపురుషాత్ ఫలసిద్ధే శ్చేతి-“ఫలమత ఉపపత్తేః“ఇత్యత్రప్రతిపాదయిష్యతే” ఎష్టరుళి చెప్పియేదార్.

అనైయాల్ లిజాదిప్రత్యయబలత్తాల్ న్యాసోపాసనజ్ఞుక్కు కరణత్వం కొల్లప్పడామైయాలే, భగవానుక్నే కరణత్వంసిద్ధమ్.

కిచ్చి, విధిప్రత్యయత్తుక్కు ఇష్టసాధనత్వార్థకత్వముజ్ఞానాలుం, ఉపాసనాదిగళుక్కు హేతుత్వమాత్రమే సమ్భవిక్కుమత్తనైయల్లదు, కరణత్వం

సమ్భవియాదు. “అమృతస్యైవ సేతుః” ఇత్యాదిశ్రుతిగళాలే భగవానుక్తే-
మోక్షకారణత్వం ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టదాగై యాలే.

ఇప్పడియే పరాధికరణ శ్రీభాష్యత్తిల్—“ఉపపక్షేళ్ళ-యదుక్తం-
‘అమృతస్యైవ సేతుః’ ఇతి ప్రాప్యప్రాపకసమ్మన్వయపదేశాత్ ప్రాపకాత్ప
రంప్రాప్యమస్తీతి, తన్న, ప్రాప్యస్య పరమపురుషస్య స్వప్రాప్తౌ స్వస్యైవో
పాయత్సోపపక్షే, “నాయమాత్మ ప్రవచనేన లభ్యో నమేషయా న బహు
నాశ్రుతేన । యమేనైష వ్యవతే తేన లభ్యస్తస్యైవ ఆత్మా నిచ్ఛయతే త
నాం స్వామ్ “ఇత్యనన్యోపాయత్వ శ్రవణాత్” ఎష్టరులిచ్ఛయేదాత్.

ఇంగు- “స్వప్రాప్తౌ స్వస్యైవోపాయత్సోపపక్షే” ఎష్టు స్వాసా
ధారణనిర్దేశత్తాలే స్వభిన్నత్తిల్ స్వప్రాప్తి కరణత్వమే నిషేధిక్కుప్పట్టదెష్టు
అనశ్యమగ్గీకరిక్కువేణుమ్.

కారణత్వసామాన్యం నిషేధిక్కుప్పనుగిటదెన్నవొణ్ణాగు; స్వభిన్నజ
ళాన కారణజ్ఞానమనేకముణ్ణాగై యాలే అత్తై నిషేధిక్కుప్పూదామైయాలే.
ఆనాలెన్నెన్నిల్-ఎప్పడిప్పట్ట కరణత్వం తన్నిడత్తిలుణ్ణో, అన్నశిప్పట్ట కరణ
త్వం స్వభిన్నజ్ఞలిడత్తిలిల్లె యెవ్వేకొళ్ళవేణుమ్.

నడ-ఫలప్రదత్వరూపమాన పుపాయత్వమే అన్యత్రయైర్లె యెష్టర్థమా
నాలో యెన్నిల్ - ఇతివాచ్యమ్; ఫలప్రదత్వ మన్యత్రప్రసక్త మిల్లామైయాలే
అసంగతమాగై యాలే.

ఫలకరణత్వము మన్యత్ర విల్లామైయాలే అత్తై నిషేధిక్కుప్పదెన్నిటను మ
ప్రసక్తమాగైయాలే అసజ్ఞతమెన్నవొణ్ణాదు; స్వరూపయాథాత్మ్య జ్ఞానరూ
ప్యర్థకాన కిలరాలే భగవద్వ్యతిరిక్తమాన కిలనన్త్రులుం కరణత్వజ్ఞోళ్ళప్ప
ట్టిరుక్తైయాలే తన్ని షేధజూడుమాగై యాలే. అతనిన లోకాచార్యుః

౧-“ఇత్యై ధర్మమెన్నిఱదు-భృమిత్తవర్జనన్ కరుతాతే” “ప్రాపకా న్తరమజ్ఞ ర్కుపాయమ్” ఎవ్వరులిచ్చెయ్యదదు.

“స్వప్రాప్తే స్వస్యైవోపాయత్వోపపత్తేః” ఎన్నిఱవిడత్తిల్ అవధారణత్తుక్కు - అయోగవ్యవచ్ఛేదపరత్వజ్ఞోష్ణైః, ఉపాయత్వమావను - ఫలప్రదత్వరూపమే యెఱ్ఱుకొళ్ళుగై ఉచితమెన్నవొణ్ణాదు ; ఫలాధికరణవిరోధముణ్ణాగై యాతే, అట్లు ఫలోపాయత్వ సమానాధికరణమాన ఫలప్రదత్వమితే ప్రతిపాదిక్కప్పమగిఱును. ఫలప్రదత్వం పూర్వాధికరణసిద్ధమాగై యాతే ఫలాధికరణారమ్భం వ్యర్థమామ్. పూర్వాధికరణ త్తిలేయే భగవానుక్కు ఫలప్రదత్వం ప్రతిపాదిక్కప్పట్టును; ఫలాధికరణ త్తిల్ అపూర్వత్తుక్కు ఫలప్రదత్వంని మేధిక్కప్పమగిఱదెఱ్ఱుకొణ్ణాల్ ఫలాధికరణారమ్భవైయర్థ్యం వారాదెన్నవేణ్ణా; అప్పడియాగిల్ అన్దవధికరణరభాష్యవిరోధముణ్ణామాగై యాతే- “ఉక్తము పాసిసిషోపజననార్థం జీవన్య సర్వావస్థాను సహోపత్వం ప్రాప్యస్య పరమపురుషస్య నిర్దోషత్వం కల్యాణగుణాకరత్వం సర్వస్మాత్పరత్వశ్చ. అతఃపరముపాసనం వివక్షన్ ఉపాసీనానాం పరస్మాదేవాస్మాత్పురుషాత్ తత్త్వాప్తిరూపమపవర్గాఖ్యం ఫలమితి సమ్ప్రతిబ్రూతే” ఎన్తి తేతదధికరణభాష్యశ్రీమాక్తి.

ఇట్లు పాసుక్కు పరమపురుషునిడత్తిల్ నిష్ఠమే ఫలప్రాప్తి ప్రతిష్ఠాతమాగై యాతే, అత్తైవిట్టు అపూర్వత్తుక్కు ఫలప్రదత్వనిరాకరణ పరత్వజ్ఞోళ్ళుగై భాష్యస్వారస్య విరుద్ధమాగై యాతే అప్పడిప్పట్టు కల్పన మనాదరణీయమే.

“ఏవం ప్రత్యక్షతాపన్నామపవర్గసాధనభూతాం స్మృతిం విశిష్యతి” ఇత్యాది శ్రీనూక్తియుఁ వ్యాఖ్యాతమాయిత్రుఁ.

“అపవర్గసాధనభూతామితి - అపవర్గమృతిప్రసంగాత్ అధికారివిశేషణతయా దృష్టవిధయా ప్రతిబద్ధకాభావవిధయా వరణప్రయోజకత్వేన చ

సాక్షాత్పరమ్నరాసాధారణ్యేన సాధనభూతామిత్యర్థః. భగవదారాధనత్వేనా
కారేణ భగవత్ప్రీతివిశేషహేతుతయా భగవదప్రీతిలక్షణ సర్వపాపవిన్యతౌ
అన్యార్థప్రైవ ప్రసంగాదుపకారత్వ లక్షణవ్యాజత్వాకారేణ సాధనత్వమ్;
“సాక్షాత్కారాభినివేశః-పరభక్తిః. సాక్షాత్కారః-పరజ్ఞానమ్. అనుభవా
భినివేశః-పరమభక్తిః” ఇత్యుక్తపరభక్తిత్వాద్యాకారేణ భోజనాధికారతు
న్వాయేన భగవదనుభవమ్ప్రత్యధికారివిశేషణతయా సాధనత్వమ్; జ్ఞానకా
యః-కైంకర్యా-దిశమ్ప్రీతి సురజ్ఞానలక్షణభక్తేర్దృష్టవిధయైన సాధనత్వమ్;
ఆనుకూల్యాతిశయలక్షణస్ఫుటసన్తానస్య ప్రాతికూల్యవ్యవసాయలక్షణప్రతిబ
ధకాభావవిధయా ప్రయోజనత్వలక్షణం సాధనత్వమ్; ఇత్యాదిరీత్యాత్ర సాధ
నత్వమభిప్రేతమ్” ఎవ్వస్యత్సాచార్యైర్ శ్రుతిప్రకాశికావివరణత్తిత్ అరు
ళిచ్చెయదప్రకారమిక్లే న్జ్ఞుకొశ్యదు.

ఆగ్రయాత్ భగవానుక్మే మోక్షకరణత్వరూపమాన ముభోగ్యపాయ
త్వం నిరాబాధమే.

అత ఏవ - ద్వయఘటకశరణశబ్దవ్యాఖ్యానావసరత్తిత్ - “ఉపాయే
గృహరక్షిత్రోశ్శబ్ద శరణమిత్యయమ్ । వర్తతేసామ్ప్రత్యక్షేష ఉపాయా
ర్థైశ్చవాచకః” ఎన్నిటపడియే శరణశబ్దమ్-రక్షితావుక్కుమ్, గృహత్తుక్కుమ్,
ఉపాయత్తుక్కుమ్ వాచకమేయాగిలుం, ఇన్విడత్తిలుపాయత్తుక్మే-వాచకమా
గ్రయాలుమ్, ఉపాయకృత్యం-ఇష్టానిప్రప్రాప్తి పరిహారకరణమాగ్రయాలుమ్
‘ఇష్టప్రాప్తిక్కు మనిష్టనివారణత్తుక్కుం తప్పాదవుపాయమాగ’ ఎష్టు ఇష్టు
దత్తుక్కు అర్థమరుళిచ్చెయగితార్” ఎష్టు ఎమ్మెరుమానుక్కు రక్షకత్వరూప
ఫలప్రదత్వాతిక్తమాన కరణత్వరూపమాన వుపాయత్వమే రమ్యజామాతృ ము
నీంద్రారాలే వ్యవస్థాపిక్కుప్పట్టదు.

రక్షకత్వరూప సుప్రదత్వత్తుక్కుం, ఉపాయత్వత్తుక్కుం మేఘత్వజ్యో-
భిల్ - “గృహరక్షితోః” ఎఱ్ఱ ప్రసక్తగృహత్వ రక్షకత్వరూప ప్రస్తుతినిమి-
త్తవ్యవసన పూర్వకమగ వుపాయత్వరూపాతిక్రద్ధతాత్వయఃకమానవే-
శబ్దాసాంగత్వప్రసంగం దువాకరమేయామ్.

కీఞ్చ, “తమేవం విద్వానమృత ఇహ భవతినాన్యః పథా అయనాయ
విద్యతే” ఇత్యాదిశ్రుతిగళిల్ తత్సదజన్యప్రతీతివిశేష్య భూతనాన భగవాను-
క్తే అమృతత్వపాప్త్యపాయత్వముమ్, అన్యత్తుక్కు అనుపాయత్వముమ్
ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టదానై యలే భగవతి సుప్రదత్వాతిరి క్తమాన వుపాయత్వం-
శ్రుతిసిద్ధమే.

ఇన్ద్రశ్రుతిక్కు అర్థమ్ - “(తమ్) - బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాదివన్ద్యం పరమపు-
రుషమ్, (ఏనమ్) - “సహస్రశీర్షా” ఇత్యాద్యుక్తప్రకారేణ, (విద్వాన్) -
జానన్, (ఇహ) - ప్రకృతిమణ్డలఏన, (అమృతః) - మరణరహితః, భవతి. తత్త్వ-
దన్య యత్సదనమభివ్యావృతాకారిమాత్రపరామర్శిత్యవ్యాప్తత్వర్థమ్, ‘ఏన-
మి’ త్యుక్తమ్. భగవత్సన్నిరాత్మానాం ప్రాణరూపత్వాత్, జ్ఞానదర్శనప్రా-
ప్తిను అన్యతమస్యాప్యభావేన తాదృశనిరుపాధిక ప్రాణవియోగవన్తః త్స-
దప్రాణసమ్బంధశాలినోఽపి మృతా ఏవేత్యభిప్రాయేణ - “విద్వాన్-అమృతః”
ఇత్యుక్తమ్. ప్రాణవియోగోహి మరణమ్. తేన భగవత్ప్రాప్తిలక్షణ ప్రాణ-
సమ్బంధ విరోధిపూర్వోత్తరాఘసమ్బంధ ఏవాత్ర మరణశబ్దేన వివక్షితః. ‘ఇహ’
ఇత్యేన మృత్యుసన్నిధావేన రాజకుమారస్య అపథ్యసహ ఔషధన్యాయేన
విద్యామాహత్మ్యాత్, భగవత్ప్రాప్తివిరోధిపూర్వోత్తరాఘాక్షేపవిनाశకాలి-
త్వలక్షణామృతత్వభాగ్యవతీవ్యజ్యతే. ‘భవతి’ ఇతి ప్రసిద్ధక్రియాపదస్య కణ్ఠ-
తఃప్రయోగః అమృతత్వస్య కదాపివిచ్ఛేదో నాస్తితి వ్యోతనార్థమ్. “నాస్యా-
వరపురుషః క్షీయతే” ఇతి బ్రహ్మవిదనుబద్ధినామప్యత్వయతోన్వక్త్యా బ్రహ్మ

విదామమృత త్వానుపుత్యేక్షము త్యసిన్ధత్వాత్. 'విద్వాన్ అమృతో-భవతి' ఇత్యేకసననా న్ననిర్దేశేన బ్రహ్మవిదాం దౌలకభ్యం ద్యోత్యతే. "తస్మైబ్రహ్మ చ బ్రహ్మచాయః కీర్తింప్రజాం దదుః" "సర్వేఽస్మైదేవా బలిమావహన్తి" ఇత్యాదు క్తరీత్యా బ్రహ్మవిద్విషయే బ్రహ్మరుద్రాదీనాం కిష్కిత్కారూపేణ దృష్టఫలప్రదానాన్వయవత్, మోక్షఫలప్రదానేఽపి అన్వయోఽస్తీతి భిమానకాయక ఇత్యభిప్రాయేణాహ - నాన్వయి. యన్వపి 'అయం పథా అయ నాయ' ఇత్యనుక్త్యా, 'నాన్వయః' ఇతి నిషేధోఽనవకాశపరాహత్యః, తథాపి 'విద్వాన్ - అమృతో-భవతి' ఇత్యనేన భూతభవ్యసముచ్చరణన్యాయేన వేద సస్యామృతత్వ ప్రాప్తిసాధనతాప్రతీత్యాన్వనిషేధో యుక్తః. తథాచ 'వేద నాత్ అన్వయః పథా అమృతత్వస్య ప్రాప్తయే నాస్తీ' తి వాక్యార్థ ఇతి బహుళః. తచ్చిన్ద్రమ్. విద్యత్పదజన్యప్రతీతివిశేషణతయోపాత్తస్య వేదసన్య 'వేదనాదన్వయః' ఇత్యధ్యాహారేణాన్వత్వ ప్రతీయోగితయాన్వయానుపపత్తేః. సహి 'దక్షి వర్తతేనాన్వయః' ఇత్యుక్తే దక్షాదన్యో నాస్తీతి ప్రత్యేతారోభ వన్తి. అతఏవ "అమృతత్వస్యప్రాప్తయే" ఇత్యప్యర్థో నయుక్తః, అమృత పదజన్య ప్రతీతివిశేషణస్య అమృతత్వస్య అధ్యాహారేణాయనపదార్థప్రాప్తి ప్రతీయోగితయా ప్రతీతపథానారోహాత్, అతః 'తం విద్వాన్' ఇతి తత్పద జన్య ప్రతీతివిశేష్యతయోపాత్తస్య భగవత ఏవ—'తస్మాదన్వయః పథాన్వయ ప్రాప్తయేనాస్తీ' త్యేవమధ్యాహారాపేక్షయా లాఘవాత్ వేదసపదామృత త్వపదాపేక్షయా తత్పదద్వయలాఘవాత్, తచ్చబిన్ద్యైకరూపస్యైవోభయ త్రాన్వయాచిత్యాచ్చ, ద్వేధావిభక్తివిహితామేన తత్పదద్వయానుపక్షేణ 'పదార్థఃపదార్థేనాన్వేతి' ఇతి వ్యుత్పత్త్యనుసారేణాన్వయోయుక్తః. కిష్క్వి 'వేదాహమ్' ఇతి మహావాక్యప్రతిపాద్యత్వేనార్థప్రాధాన్యాత్, భగవత ఏవతత్పదద్వయపరామర్శేనాన్వయో యుక్తః. "విశయే సాయదశకనాత్"

ఇతిన్యాయేన భగవత్ప్రశంసాప్రకరణానుసారేణ 'భగవతోఽన్యః పథానా
స్త్రీ' తి భగవత్ప్రశంసైవ యాక్తా; నతువేదనప్రశంసా. బ్రహ్మరుద్రేష్ట్రీవద్య
వత్ అమృతత్వాయవేద్యత్వవచ్చ నిరపేక్షోపాయత్వరూప భగవన్మాహాత్మ్య
నైస్య సాక్షాత్ప్రతిపాదయితుముచితత్వాత్. ఏతేన 'విద్యయాప్రసన్నో భగ
వాన్ మోక్షం దదాతీ' తి భ్రమోఽపి నిరస్తః. భగవదన్యత్వావిశేషేణ
'నాన్యః పథాః' ఇత్యనేన విద్యాయా అప్యదృష్టద్వారకసాధనత్వనిషేధా
త్. కిచ్చ, "యమేనైవప్యంబుతే తేన లభ్యః" "న్యాస ఇతి బ్రహ్మ"
"అమృతస్యైవనేతుః" ఇత్యాదిశుత్యస్తరానుసారాత్ భగవతో నిరపేక్షో
పాయత్వమేవ యుక్తమ్. నచైవం— "విద్యయామృతమశ్నుతే" ఇత్యాదినిరో
ధః; "దుఃఖజన్మప్రవృత్తి గోపమిథ్యాజ్ఞానానా ముత్తరోత్తరాపాయేతదన
స్తరాపాయాత్ అపవర్గః" ఇతి సూత్రోక్తన్యాయేన "అనాత్మన్యాత్మబు
ద్ధియా" ఇత్యాదుక్తావిద్యాకార్యకాన్యకస్య పుణ్యపాపరూపకర్మబద్ధస్య, జేహ
త్మవివేకజీవ పరమాత్మ వివేక పరమాత్మ స్వభావ వివేకాతిశయరూప విద్యయా
భ్రానిమన్వత్తై సత్త్వామేవ నిష్కర్తే ర్వక్తవ్యతయా తస్మాల్లకబ్రహ్మప్రాప్తే
ద్వైష్టవిధయా కార్యకారణభాసమాదాయ విద్యాసాధ్యత్వోన్వీక్తిసమ్భవాత్.
ప్రకృతే 'పథాః' ఇత్యన్యచాదృష్టద్వారకమోక్షసాధనపరత్వాత్. అతఏవ
"యే చ వేదవిదో విప్రా యే చాధ్యాత్మ్యవిదో జనాః తే వదన్తిమహాత్మా
నం కృష్ణం ధర్మం ననాతనమ్ "ఇత్యుక్తమ్. ఎష్టు గరుభావప్రకాశికాకార
రాలే వేదాహమేతభ్యాన్యత్తి లరుళిచ్చెయ్యప్పట్టదు.

ఇంబు ఇద్రశ్రుతుపబృంహణ్యశాన— "సంసారార్ణవమగ్నానాం విష
యాక్రాంతచేతసామ్ । విష్ణుపాతంవినా నాన్యత్ కిచ్చిదస్తి పరాయణమ్"
ఇత్యాదిస్మృతిగతుమ్, "సర్గస్థితిప్రళయవిభ్రమనాటికాయాం శైలూషవద్వి
విధవేషపరిగ్రహం త్వామ్ సమ్భవయన్తి హృదయేన కరీశ ధన్యాః సంసార
వారినిధిని స్తరణేకపాతమ్" ఇత్యాచార్యకాన్యకైగళుమనుసన్ధేయ్యజ్ఞో

నచ—‘విద్వాన్’ ఎన్నిఅవిడ త్తిల్ విద్వద్విశేషణీభూతవేదన త్తిర్ కాట్టిల్ అన్యత్తుక్కుపాయత్వనిషేధం తో శ్రుతై యాలేవేదన త్తుక్కుఉపాయత్వం సమ్భవిక్కుమ్ ఇతివాచ్యమ్ ; వేదనం - విద్వద్విశేషణమాగ ఉపస్థిత మైనై యాలే అన్యతాన్వయమసమ్భవితమానై యాలే.

ఇన్ద్రశుతి భగవదన్యత్తుక్కుపాయత్వమిల్లామైయై చ్చెల్లుగిఅదాగద్య భాష్యధికరణ త్తిల్—“తమేవం విద్వాసమృత ఇహ భవతి నాన్యః పథా అయనాయ విద్యతే” ఇతి సర్వానూపనిషత్సు స ఏవామృతత్వ స్రాప్తిహే తుక్కుయితే” ఎన్ఱ భాష్యకారర్ వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణియరుళినార్.

ఇన్ఱు ‘స ఏవ’ ఎన్ఱైయాలే అన్యపదార్థప్రతియోగితయా భగవాను క్కే అన్వయం ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టదు.

అచాయ=రాఱు నిజేవరత్తైయిల్—“కిచ్చి, “నాన్యఃపథాః” ఇత్య త్రప్రకృతమపివేదనమన్యత్వస్య ప్రతియోగిత్యేన నాన్వేతి, అః తు ‘తమి’తిప్ర కృతః పరమపురుషఏవ. తస్మాత్పరమపురుషాత్ అన్యః పథా నవిద్యతే స ఏవ తు పథాః ఇతివాక్యార్థస్తు ప్రపత్తేరప్యన్తరంగభూతః. శ్వేతాశ్వతరాన్తు— “మహాన్ప్రభురైవ పురుషః సత్త్వైవైషప్రపర్తకః” ఇతి తమేవమహాపు రుషమధీయానాన్తైవైవాన్యత్వ ప్రతియోగిత్యమఽధారణనిర్దేశేన స్మప్తమామ నన్తి, “వేదాహమి” త్యారభ్య, “తమేవ విదిత్వాతిమృత్యుమేతి నాన్యః పథా విద్యతే అయనాయ” ఇతి. తస్మాత్ “అమృతమైవసేతుః” ఇత్యాది యేన పరమపురుషమైవామృతత్వోపాయత్వమిహప్రతిపాద్యతే. వేదశతర నిషేధభాష్యస్తు కలితాభిప్రాయేణ ఇతి అధికరణదర్శనే దర్శితమస్మాభిః” ఎన్ఱ భగవద్వ్యతిరిక్తత్తుక్కు అన పాయత్వముం, భగవత ఏవోపాయత్వము మరుళిచ్చెయ్యప్పట్టదు.

కింఞ్చ, 'నాన్యః పథాః' ఎన్నివిధములు భగవదన్యోపాయనిషేధపరత్వం "పథా నకార ఉద్విష్టః మఃప్రధాన ఉదీయతే" విసర్గః పరమేశ్వరు తత్రాద్వోఽయం నిరుచ్యతే. అనాదిః పరమేశోఽయం శక్తిమాన్ పురుషోత్తమః । తత్సాప్రయే ప్రధానోఽయం పథా నమననానువాన్" "అమృతవైశ్యసేతుః" "అమృతస్యపారం సేతుమ్" "విష్ణుసోతం వినానాన్యత్ప్రిశ్చిదస్తి పరాయణమ్" "నారశబ్దేన జీవానాం సమూహః ప్రోచ్యతే బుధైః । గతిరాలంబనం తేషాం తేన నారాయణస్సృజితః" ఇత్యాదిప్రమాణశతంగశాలుం సిద్ధమ్.

కింఞ్చ, అలాకిత్రేయస్సాధనత్వరూపమాన ధర్మత్వం - భగవానుక్తేయైష్ట శ్రుతప్రకాశితై యిలు మరులిచ్చెయ్యప్పట్టమ. ధర్మత్వమ్ - వ్యాపారద్వారా కారణత్వసిన్ధు తాన్త్రికాభిమతమ్. "అథవా, "అథాతోధర్మజిజ్ఞాసా" ఇత్యేన సాధారణప్రతిజ్ఞా. అలాకిత్రేయస్సాధనం హిధర్మః. తదనుయాయ ప్రతిపాద్యమ్. ధర్మశ్చ - సిద్ధసాధ్యభేదేన ద్వివిధః సిద్ధరూపేవస్తు ని ధర్మశబ్దప్రయోగో మహాభారతే స్పష్టః. యథా "యేచ వేదవిదోవిప్రా యేచాధ్యాత్మవిదోజనాః । తే వదన్తి మహాత్మానం క్షుణ్ణం ధర్మం సనాతనమ్" "ఇతి" ఎష్ట శ్రుతప్రకాశికా నూక్తి.

"యే చవేదవిదః" ఎన్నివిధాన్తాల్ పూర్వభాగత్రియం, జ్యోతిష్టోమాదిగళ్ - భగవద్ప్రీణన మాత్రంగళాగిణన. తద్వ్యాజతైలే భగవానే స్వర్గాద్యతాకిక శ్రేయస్సాధనమాయక్కొండ్లు ధర్మత్వేన వివక్షితస్థానైర్ముఖైః. వేదశబ్దం - గోబలీవర్షన్యాయతైలే పూర్వభాగపరమ్. విచ్ఛబ్దం - అర్థవేదనపరమ్. అధ్యాత్మవిదః - "ద్వాసుపర్ణా" ఇత్యాదుక్తరీత్యా శరీరాంతర్వర్తిజీవపరమాత్మవిత్తుక్కులైన్తపడి. ఇతైత్ వేదాంతంగళిలే ఆత్మపరమాత్మవిద్యైగళ్ భగవద్ప్రీణనమాత్రంగళ్. అన్తవ్యాజతైలే సర్వేశ్వరనే కైవల్యమోక్షరూపా

శాకికశ్రేయస్సాధనతయా ధర్మత్వేనాభిమతన్ ఎష్టు శొత్తిహ్రయిత్తు. (ననాతనమ్—) ఎన్నిటదు - కృష్ణవిశేషణమస్తు; ప్రసక్తిమల్లామైయాలే. ధర్మ విశేషణమాగిడు. ఎప్పడి జ్యోతిష్టమాదిగళుమ్కు భగవత్ప్రీతిరూపాశాకిక శ్రేయస్సాధనత్వం చృష్టావృష్టపరికరసాపేక్షమో, అప్పడి భగవానుమ్కు ఫల సాధనత్వం అవృష్టావృష్టరకమాన కిచ్చిద్వ్యాపారసాపేక్షమస్తు. సర్వవ్యాపారముం భగవత్ప్రీతినా రూపమాన వదృష్టసాధ్యమాగైయాలే. “నిదానస్తత్రాపి స్వయమఖిలనిమాణనిపుణః” ఎన్నక్కడవదితే. అగైయాలే భగవానుమ్కు ధర్మత్వం - ననాతనమెన్తభిప్రాయమ్—ఎష్టు “యేచవేదవిదః” ఎన్నిట శ్లోకేత్తుమ్కుప్పారుళి. ఇప్పడియే వేదాహమేతభావ్యత్తిల్ అరుళిచ్చెయదదు.

అతఏవ నిగమాన్తదేశికనుమ్ శ్రీమద్రహస్యత్రయసారత్తిల్ న్యాసోపాసనంగళుమ్కు స్వయమ్ప్రియోజన భగవన్ముఖోల్లాసరూప భగవత్ప్రీతిపేతుత్వ ప్రసదనోపాయత్వాత్మక న్యాజత్వత్తైయే “ప్రసత్త్యైతస్యోక్తే” ఎష్టు రుళిచ్చెయదార్. “ప్రసత్త్యై - స్వయమ్ప్రియోజన ప్రసాదాయేత్యర్థః” ఎష్టు సిద్ధతాత్పర్యేతిప్పణిసూక్తి.

అగైయాలే “మాఞ్చయోఽవ్యభిచారేణ భక్తియోగేనసేవతే” ఎన్నిటపడియే న్యాసోపాసనాదిరూపంగళాన శాస్త్రవిహితవ్యాపార విశేషంగళెల్లామ్ శేషవృత్తిరూపమాన కైజ్కుయాన్తర్గతంగళాగిటన. మోక్షకరణత్వరూపంగళవైష్ట్య సమ్ప్రదాయమ్.

నను—ఎమ్మెరుమానిడత్తిల్ ఇరుక్కిటవుపాయత్వం కరణత్వరూపమస్తు; కిన్తూపాయత్వేన శాస్త్రవిహితభక్త్యాది కాయకరత్వమే. అదావదుభక్త్యాద్యుపాయసాధ్యఫలత్తుమ్కు తన్నెన్నరపేక్ష్యేణ స్వయమేవప్రదాతృత్వరూపమ్, అదువుం ఫలప్రవత్వరూపత్తిలేయే పయవసక్కిటదెన్నిల్, —అదను

పపన్నమ్. సర్వశక్తినాయ్, సిద్ధోపాయభూతనాన సర్వేశ్వరసుక్కు స్వసా
ధ్య భక్త్యాద్యుపాయకాయకరత్వపచనమ్ మహారాజనిడత్తిల్ స్వభృత్యసా
ధ్యకాయకరత్వారోపణపచనమ్బాలే అనుచితమ్కాయాలే.

భక్త్యాదినైరవేక్ష్యేణ ముక్తిప్రదత్వపచనమ్— “భగవన్ భక్తిమపి
ప్రయచ్ఛమే” “స్థానత్రయోదిత పరభక్తియుక్తమ్నాం కురుష్వ—పరభక్తిపర
జ్ఞానపరమభక్తి యుక్తమ్నాం కురుష్వ—పరభక్తియుక్తం మనస్తప్తమేవా
ప్రైవకారయ” “భవతు మమ పరస్మిన్ శేమషీ భక్తిసూపా” ఇత్యాది
గళాలే పూర్వాచార్యైర్గర్భకైయభక్తిపార్థనావచనంగళోడేవిరోధిక్రిమ్.

అగ్రయాల్ భగవతి విద్యనూనముపాయత్వం తాదృశమస్తు. అపితు.
ధర్మిగ్రాహకప్రమాణసిద్ధమాన కరణత్వమే. ఇప్పడియే నిగమాంతదేశికసంక్రమ
ద్రహస్యత్రయసారత్తిల్ మూలమన్తాధికారత్తిల్ నారాయణశబ్దవ్యాఖ్యా
నావసరత్తిల్—“ఇహ-గతా” ఎన్నిటధాతువిలే—‘ఈయతే - అనేన’ ఎన్నిట
వయనశబ్దత్తిల్ కరణవ్యుత్పత్తియాలే - ఈశ్వరసుపాయమాయమ్, ‘ఈయ
తే అసా’ ఎన్నిట కర్మవ్యుత్పత్తియాలే - ఉపేయమాయమ్” ఎవ్వరుళిచ్చే
యేదార్.

అగ ఇప్పడి సర్వవేదపరమ తాత్పర్యవిషయీభూతార్థ ప్రతిపాదక
మూలమన్త్రీకుటక నారాయణశబ్దత్తాల్ భగవానుక్కు కరణత్వం కణ్ఠతక్రపతి
పాదిక్కుప్పట్టదాగ్రయాల్, తదనురోడేనైవ సర్వప్రమాణాగళుక్కు మర్థం
శొల్లవేణుమెస్తు బుద్ధిమాన్దళజీయవుమ్.

నచ కర్తృత్వ కరణత్వ యాపవిరుద్ధ ధర్మసమావేశం సమ్భవిక్కుమా
టాదే ఇతివాచ్యమ్: కర్తృత్వ కరణత్వంగళన్యత్ర కూడాదాగిలుమ్ “శ్రుతే
స్తు శబ్దమూలత్వాత్” ఎన్నిటపడియే శబ్దైకసమధిగమ్యనూన బ్రహ్మత్తినిడే

త్తిల్ విరోధంగళాగ మాట్టాదానై యాలే. అన్యథా “తదాత్మానం స్వయ మకురుత” ఇత్యాదిశ్రుతి సిద్ధమాన కర్మకర్తృత్వ నిమిత్తోపాదానత్వాదిగతై యం విడప్రసంగముజ్ఞామ్. “కరణం కారణం కర్తా” “అమృతం సాధనం సాధ్యమ్” “యోగో యోగవిదాం నేతా” “త్వమకరణస్వీరాడఖిలకారక శక్తిధరః” “స్వపాపే స్వయమిహకరణం శ్రీధరః ప్రత్యపాది” ఇత్యాది ప్రమాణంగళో సముద్రఘోష సమమామ్.

శ్రీతత్త్వ కేఖరమాక్తియాలే కర్తృత్వ కర్తృత్వంగళుక్కు, విరోధం కణ్ఠతః సిద్ధమానై యాల్ తద్విరోధం వారాదో ఎన్నిల్—వారాదు. అన్తః కరణత్క్రితే తాదృశధర్మద్వయవిరోధం శొన్నదు. “పరాస్య శక్తిః” ఎన్నిటప్రమాణసిద్ధ శక్తియైయుడైయ సర్వేశ్వరనిడత్తిల్ కర్తృత్వ కరణత్వం గళుక్కు సహవస్థానత్తిల్ తత్సాక్షివిరోధమే యిట్లామైయాల్.

“అన్తఃకరణస్య కర్తృత్వే తతోన్యత్ కరణంస్యాత్” ఎన్ఱు పరో క్తసంవాద ప్రదర్శనముమసంగతమ్. అన్తఃకరణ తుక్కు పరగళాలేయాదల్, ఎంగళాలేయాదల్, “పరాస్య శక్తి ర్వివిధైవశ్రూయతే” “పశ్యత్యచక్షుః” ఇత్యాదిప్రమాణసిద్ధమాన శక్తివిశేషం స్వీకరికృష్పడుగిటజ్ఞామైయాలే. అన్తై యాల్ కర్తృత్వకరణత్వంగళో ఎమ్మెరుమానిడత్తిల్ కూడుమ్.

సమ్మదాయచద్వికైయిల్—“యథానిమిత్త తోన్వోపాదానత్వయోః ఏకత్రవిరోధేనత్యపి ప్రకృతివిశిష్టత్వాకారేణ నిమిత్తభూతస్యబ్రహ్మణఃఉపా దానత్వం న విరుద్ధమితి భాష్యకారాదిభిః పరిహృతమ్. తన్తైకస్య నారాయణస్యదివ్యమంగళవిగ్రహ విశిష్టత్వాకారేణ కరణత్వం న విరుద్ధమితి సమ్మదాయ నభిజ్ఞానాం చోద్భవస్య నావకాశః. అతఏవవిగ్రహస్వాప్రధానత్వేపి తత్ర తత్ర ప్రాధాన్యేనోపాయత్వకథనమ్—భగవతో విగ్రహవిశిష్టత్వాకారేణ కరణత్వమితిజ్ఞాపనార్థమ్—” ఇత్యాహుః శ్రీనేపటనాథమహర్షిః.

“అన్తఃపుసాయోపేయంగళాగిణన కార్యకారణంగళితే. ‘యదన
 న్తరంయద్రశ్యతే, తత్తస్యకారణమ్’ ఎన్టుమ్, ‘నియతపూర్వభావికారణం,’
 ఎన్టుమ్ పూర్వభావియుమాయ్, పూర్వకాలత్తిలే సత్తుమాయితే కారణమిరు
 వ్వుదు. ‘నియతపశ్చాద్భావిత్వచ్చ కార్యత్వమ్’ ఎన్టుమ్, ‘ప్రాగసత్తాయో
 గిత్వం కాయమ్’ ఎన్టుమ్ పూర్వకాలత్తిలే సత్తుమాయిరాదు. అత్తలే పిఱ
 క్కక్కడవరుమాయ్ పశ్చాద్భావియుమాయితే కాయమిరువ్వుదు. ఇప్పడి
 యిరుక్క “నిత్యంవిభుమ్” ఎన్టు “సత్త్వం జ్ఞానమ్” ఎన్టు “ఏకమేవాద్వి
 తీయమ్” ఎన్టు నిత్యముమాయ్ ఏకముమాయిరుక్కిఱ భగవద్వస్తువుకు
 పరస్పరవిరుద్ధమాన భావాభావాత్మకత్వజ్ఞాదుమ్బడియెన్, పూర్వోత్తర
 భావజ్ఞాదుమ్బడియెన్నెన్నిచో, “సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్ ఏకమేవా
 ద్వితీయం” ఎన్టు, “అవికారాయ శుద్ధాయ నిత్యాయ” ఎన్టునువికారమాయ్,
 నిత్యమాయ్, ఏకముమాన బ్రహ్మత్తుక్కు—“బ్రహ్మవనంబ్రహ్మసమృక్షఆసీత్”
 ఎన్టు “సోఽకామయత బహుస్యాం ప్రజాయేయ” ఎన్టు “స ఏవ సృజ్య
 సృచ సర్గకర్తా స ఏవ సాత్వత్తిచ పాల్యతేచ” ఎన్టు త్రివిధకారణత్వముం,
 సృష్ట్యత్సృజ్యత్వముమ్ పరస్పరవిరుద్ధమాయిరుక్కుమ్. “నూత్నచినచిద్వి
 శిష్టం బ్రహ్మకారణం, స్థూలచినచిద్విశిష్టం బ్రహ్మ కాయమ్” ఎన్టు విరుద్ధ
 ధర్మంగల్ విశేషణంగళిలేయాయ్ విశిష్టేక్యత్తలే నివహితాప్సలే, ఇంగుం—
 “ధాతుః ప్రసాదాన్తహిమానమీశమ్” ఎన్టుమ్, “తస్మిన్ప్రసన్నే” ఎన్టు
 “ప్రహర్షయిష్యామి” ఎన్టు “త్వత్ప్రీతిః” ఎన్టు “తిరువుళ్ళమికక్కెను
 న్నోటుం నాంగళోవియక్కవిన్నురుమం” ఎన్టు ప్రసాదవిశిష్టపపాయమెన్టు
 మ్, ప్రీతివిశిష్టపపేయమెన్టు విశేషణభేదజ్గడక్కచ్చెయిదే విశిష్టేక్యత్త
 లే“ఉపానూపేయమెన్నురుమాన్” ఎన్టుదాగైయాలే యెల్లాజ్ఞాదుమ్.
 “ఇరక్కముపాయమ్, ఇనిమై ఉపేయమ్” ఎన్టుతే జీమగరుళిచ్చెయ్యుమ్బ
 డియుమ్.”—ఇతి నమ్మిలై పురహస్యత్రయే ఆచార్యాః.

“ప్రాప్తశేషియాన వాకారత్తాలే ప్రాప్తృత్వముం, ఆశ్రితకాయాన్ పాదకాశ్రయణ సౌకర్యాన్ పాదక గుణవిగ్రహ విశేషవిశిష్టనాన వాకార త్తాలే ప్రాప్తికరణత్వరూపాపాయత్వముఙ్కూశుమ్” ఇత్యస్త్రుత్వాచార్యాః.

అతవీన శ్రీపంచభూషణ త్రిత్—“ప్రాప్తాపుం, ప్రాపకసుం, ప్రాప్తి క్కుకస్పాసుమననే” ఎన్తరుళిచ్చెయ్దదు.

ఇప్పటిప్పట్ట పుపాయత్వం సోపాధికమన్తు, “కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్” “సహిధర్మస్సనాతనః” “ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం న తుగుణో” ఎన్తు స్వరూపాన్తర్గతమాగ చొల్లుగైయాలే. సత్తాహేతుత్వమాత్రము మన్తు, “ఏష సేతుర్విధరణః” “అమృతస్యైష సేతుః” ఎన్తు విశేషిక్తైయాలుం, “పరామృతాత్పరిముచ్యన్తి సర్వే” “నిర్వాణం భేషజంభిషక్” “జేవాదేనషకయైచ్చన యం విదుర్దుఃఖభేషజమ్” “పవిత్రాణాంపవిత్రతయః” ఇత్యాదిగళాలే సర్వపాపవిముక్తి హేతుత్వమదుక్కు చొల్లుప్పట్టదాగై యాలుమ్. సాధనాన్తరసహకారిత్వ మాత్రముమన్తు, “లోకానాంతస్సం పరోధర్మః” పవిత్రాణాంహి గోవిన్దః పవిత్రం పరముచ్యతే । పుణ్యానామపి పుణ్యోఽసౌ” ఇత్యాదిగళాలే అదుక్కు ప్రాధాన్యం కొల్లప్పట్టదాగై యాలే. అనన్యాధీనస్వరూపత్వమాత్రం ప్రాధాన్యమెన్నవొణ్ణాదు; అదుక్కు సర్వ సాధారణత్వేన “అమృతస్య పరంసేతుమ్” “తత్ప్రాప్తయే ప్రధానోఽయం పథాః” “పరః పరాయణం పరం పరః పరాయణం పరమ్ । పునః పునర్వదామ్యహం పరః పరాయణం పరమ్” ఇత్యాదివిశేషోక్తివిరోధముణ్ణాగై యాలుమ్, “విష్ణుపోతం వినా నాన్యత్” ఎన్తు భగవద్వ్యతిరిక్తప్రధాన సాధన నిషేధత్వో అదుకూడామైయాలుమ్.

నవశాల్యాదిగళైక్కుఱిత్తు తత్తద్విజంగళుక్కు కారణత్వముణ్ణానా లుమ్, అఙ్కురోత్పదనస్తుడణ్ణి ఫలోత్పదనపయకత్వం జలత్తుక్కేప్రా

ధాన్యముజ్ఞాగై యాలే లోకత్తిఁ జన్త పశ్యత్తుక్కు ‘జలమే ప్రధానకారణం నేతిల్లె’ ఎఱ్ఱ శొల్లుచూప్పాలే, మోక్షరూపఫలత్తైక్కుటిత్తు యెమ్మెరుమాన్ ప్రధాన సెఱ్ఱ నిర్దేశిక్కుప్పడుగిటదెఱ్ఱ శొల్లువొణ్ణాదు; సిద్ధోపాయపరత్వ ప్రతిపాదకంగళాన బహుప్రమాణంగళుక్కు వైనిశీకప్రాధాన్య పరత్వాశ్రయణత్తాల్ బహుప్రమాణాసావరన్య ప్రసంగముజ్ఞాగై యాబుమ్, భగవానుక్కు జలాదిపోలే సహకారత్వం వరుగై యాలే సర్వసాధారణమాన “అమృతస్య పరంనేతుమ్” ఇత్యాదిప్రమాణవైయర్థ్యప్రసంగముజ్ఞామాగై యాబుమ్, “నిమిత్తసూత్రమేవాసా సృజ్యానాంసర్వకర్మణి । ప్రధానకారణీభూతా యతోవై సృజ్యశక్తయః” ఎన్నిటవిఱ్ఱపురాణచచనత్తాలే జలాదివత్సాధారణ్యేన సహకారి గళుక్కు అప్రధానత్వకష్టోక్తియాలే తద్విరోధముజ్ఞాగై యాబుమ్. ఇవ్వర్థమ్ “వైషమ్యవైర్భేద్యసాపేక్షత్వాత్తథాహి దర్శయతి” ఎన్నిట సూత్ర తద్భాష్య శ్రుతప్రకాశికాదిగళిల్ సుస్పష్టమ్.

కీర్తి “త్వామేన శరణం ప్రాప్య నిర్మరన్తి” “పాప నస్సర్వలోకానాం త్వమేవ” “భవోపధం త్వం భగవాన్ కితై కః” “త్వత్పాదకమలాదన్యం నమే జన్మాన్తరేష్వపి । నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి” “నాన్యఃపథా అయనాయ విద్యతే” ఇత్యాదిగళాలే మోక్షమృతి భగవద్వ్యతిరెక్తసాధన సామాన్యం నిషేధిక్కుప్పట్టదాగై యాలే, భగవానుక్కు తత్సహకారత్వం శశవిషాణసోదరమ్.

సాధనాన్తరవిధాయక ప్రమాణబలత్తాలే ఇన్త ప్రమాణంగళో అన్యపరంగళాగ కొల్లళ్ళ వేణుమెన్న వొణ్ణాదు; మూలము న్నైనమఃపదాయనపదాద్యనుగృహీతమాన ఇవద్దెఱ్ఱ ముఖ్యమాగకొల్లెఱ్ఱ పూర్వోక్తసీత్యా అవైగళై అన్యపరమాగకొల్లళ్ళుగై యేఉచితమాగై యాలే. శ్రుతిస్వరస్యవిరుద్ధార్థత్తి

స్మృతిగళుక్కు అప్రామాణ్యమౌబలే మూలమస్త్రస్వారస్య విరుద్ధాథ్ త్తిల్ సర్వప్రమాణంగళుక్కు మప్రామాణ్యంసిద్ధమ్.

నను-ఉపాయాస్తరస్థాననివేశత్రాలే ఉపాయకార్యకారిత్యమే ఎమ్మెరుమానుక్కుపాయత్వమావదు. “భరన్యాసబలాదేవ స్వయత్నవినివృత్తయే । అత్రోపాయాస్తరస్థానే రక్షకోవినివేశితః” ఎష్టు నిగమాస్త్రదేశికసిద్ధాస్తమాగైయాలే యెన్నిల్-ఇదు శిరోవేష్టనేన నాసికాస్పర్శనమౌబలే యిరుక్కిఱదు. భగవానుక్కుపాయత్వమిత్తెయాగిల్ ఎంగనే ఉపాయస్థాననివిప్తనాయ్, ఉపాయకాయకారియాగితాన్. ఇజ్జనన్జాగిల్, అన్ధకారనిబర్హణకరణతాశూన్యమాన ఘటాదిగళుక్కు ప్రదీపాదిస్థాననివేశమాత్రత్రాలే తత్కాయకారిత్యముముణ్డాగలామ్.-అనాల్ దేశికన్ నూక్తిక్కు కరుత్తెన్నేన్నిల్-ఫలప్రదత్వసమానాధికరణమాన పుపాయత్వమే కొళ్ళుగైయిల్ కరుత్తు. అతవవ “అపిచ చరమళ్ళోకే త్యక్తిపాయాస్తరస్థాననివేశస్య భగవతః ప్రతిపన్నత్వేన ఫలప్రదత్వవృత్తిరేకేణ సాధనత్వమకామేనాపి స్వీకాయమేవ” ఎష్టు నమ్మిదాయచద్రికైయిలరుళిచ్చెయ్దదు.

కిళ్ళు, మోక్షత్తెక్కుటిత్తు సాధనాస్తరసామాన్యత్తుక్కు శాస్త్రాని పిద్ధత్వముణ్డాగైయాలే తత్త్వననివేశం ప్రామాణికమష్టు. లోకత్తిలుం రాజస్థాననివిప్తనాన అరాజావాన పురుషనిడత్తిలే రాజకాయకారిత్యం కణ్డాలుం ‘ప్రధానోఽయంరాజు’ ఎష్టు ఒరువరుం వ్యవహరిప్పదుమిత్తె.

మేలుం, స్వ సమ్మన్దత్రాలే సాధనాస్తర ఫలకరణతాశక్త్యాధాయకనాన వెమ్మెరుమానుక్కుపాయాస్తరస్థాననివేశత్రాలే ఉపాయకాయకారిత్యవాదమ్-మహాపాపఫలమాన విపరీతజ్ఞానకాయమామిత్తెనై. “అమ్నయాభ్యసనాన్యరణ్యరుదితం వేదప్రతాన్యన్యహం మేదచ్చేదఫలాని పూర్తవిధయః

సర్వేహుతం భస్మని । తీర్థానామపగాహనాని చగజస్నానం విశా యత్స్వదద్వ
ద్వైవౌష్ణోరహసంస్మృతిర్విజయతే దేవస్సనారాయణః” ఎన్నార్గళ్.

నను-ఇప్పుడి సర్వేశ్వరను క్కే సాధనత్వాగ్రీకార త్రిల్ సర్వముక్తిప్ర
సంగం వరు మెన్నిల్, — వారాదు. ‘ఎవ్విడ త్రిల్ మోక్షరుచిప్రతిబద్ధకమృతసా
యనివృత్తి యుద్ధాగిణివో, ఆవ్విడ త్రిలేయే ఫలాత్పత్తియుద్ధాగిణిదు; ఎంగు
ప్రతిబద్ధకముణ్ణో, అంగు ఫలాత్పత్తియిల్లై ఎవ్వజీర్క్కియారే. దాహజనక
మాన వహ్నియిరుద్దాఁగు మణ్ణాదిప్రతిబద్ధక త్రిల్ కాయముద్దాగమాట్టాదా
పోలే. తనోక్తం శ్రీసననభూషణే “ఉన్మనత్తాల్ ఎన్ని నైర్దిరున్దాయ్”
ఎన్నిటపడియే ప్రాప్తిక్కుపాయమవన్నినైపు । అదుదా నెప్పోదుముడ్డు । అదు
ఫలిప్పదివన్నినైపుమాఱినాల్” ఇతి.

ఆనాల్ ప్రతిబద్ధకాభావము పేక్షితమాయఱునైయారే, భగవానుక్కు
నిరపేక్షత్వంపోయ్ సాపేక్షత్వంనన్దు ముసిన్దదేయెన్న వేడ్డా; సిద్ధోపాయఫల
మాయ్, వ్యాజరూపమాన విదు నిరపేక్షత్వహానికరమాగమాట్టా దెన్దు పూర్వ
మే శొన్నోమ్.

కింబహునా, భగవద్వరణీయరిల్ అగ్రగణ్యరాన సమ్మాత్వార్ తిరు
వాయ్మలర్దరులియ ప్రబద్ధచతుష్టయ త్రిలుమ్—‘ఎమ్మెరుమాను క్కేని హే
తుకోపాయత్వమ్, భక్త్యాదిగళ్ - ప్రాప్యరుచ్చాది రూపతయాధికారి విశే
షణమాయ్క్కొండ్లు దృష్టకారణంగళాగిటన’ ఎన్దు సుస్పష్టమాగ వరుళిచ్చెయ్
దార్. “అవిద్యానిన ర్తక జ్ఞానపూర్తిప్రద భగవత్ప్రసాదాన్మోక్షలాభమెన్దై
మయర్వణిపిడు పెన్దు పెన్దు ప్రబుదైకార్థమ్” ఎన్దు సామవేదరూపమాన తిరు
వాయ్ మొక్కిక్కు—‘ఎమ్మెరుమాను క్కే స్వప్రసాదరూపా దృష్టద్వారామో

క్షకారణత్వ లక్షణమాన కరణత్వముల్కను 'ఎన్టు' ఇనువే వాక్యాన్తమాగ
 ఆచార్యహృదయ తిలరులిచ్చెయ్యన్నట్టిదు. ఇప్పుడియే శ్రీమన్నిగమాన్తు
 దేశిగనుం సత్సంప్రదాయార్థ ప్రతిపాదక ప్రవిణిపనితత్వార్థరత్నావళి
 యిలో "దేవశ్రీమాన్ స్వసిద్ధః కరణమితి వచన్వేకమథం సహస్రే" "నిరు
 పధకసుహృద్భావతస్సత్వవివక్షాం సాహాయ్యాచ్చ స్వసిద్ధేస్వస్వయమిహ కర
 ణం శ్రీధరః ప్రత్యపాది" "నిరుపధకసుహృదం సత్వదవ్యాం సహాయం శ్రీ
 శం ప్రాహ స్వసిద్ధేస్వస్వయ మిహ కరణం స్వప్రబధ్దే కథాః" ఎన్టు తిరు
 వాయ్మలన్తు అరుళినార్.

ఆగైయాలుక్తార్థం సప్రమతిపన్నమ్.

శ్రీతైలలక్ష్మణమునెగ్గాసదాసేన నిర్మితః ।

మోక్షోపాయవిచారోఽయం ముది నూతనతాం సతామ్ ॥

అత్ర కల్పిద్గుణస్సాన్యచేత్పూర్వాచార్యముఖోద్ధతః ।

దోషశ్చేన్ద్రామోనోఽయం త్నమ్యైవాం హృదయాశుభిః ॥

ఇతి

శ్రీమన్వసులవలతిలక శ్రీమన్మహాచార్యచరణ యుగళ సంశిత

శ్రీమత్పరమహంసపరివ్రాజ కాచార్య శ్రీతైలలక్ష్మణ మునీంద్ర

చరణయుగళభావిత శ్రీకాళికబాలధన్వి శ్రీరామా

నుజార్య దివ్యకటాక్షలబ్ధసర్వార్థేన శ్రీసాక్షత

రామానుజదాసవిద్యో విలిఖితాయాం

శ్రీపురుషతత్త్వ ప్రకాశికాయాం

మోక్షోపాయ

విచారోనామ

తురీయపరిచ్ఛేదః

శాస్త్రీభ్య పరిసమాప్తమ్.

012325